

การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
และเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรัญพรวิทยา
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

พรรณิกา พลายจัน

หอสมุดเลขาฯ รก.บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ณ เดือน ปี..... 23 มิ.ย. 2552

ลงทะเบียน..... 00219915

ขอเรียกหนังสือ

04 372.2 วิทยานิพนธ์ (แผน ข) นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

พ272.17 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

2550

2550

ด.2
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**A STUDY OF PARENTS' EXPECTATION OF PRE-SCHOOL AND
PRIMARY STUDENTS AT CHARUAYPORNWITTAYA SCHOOL
THONBURI, BANGKOK**

PANPIPA PLAIJUN

**This research is a part of the study under the curriculum of Master of Education
Program in Educational Administration**

2007

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

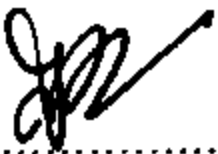
วิทยานิพนธ์ (แผน ข) การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็ก
ประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

โดย นางสาวพรรณนิภา พลายจัน

สาขา การบริหารการศึกษา

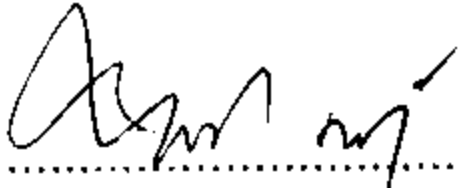
ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ (แผน ข) รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล
กรรมการ รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์

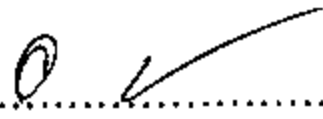
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ (แผน ข) ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรายุทธี เศรษฐชาจร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พรพิพัฒน์ เพิ่มผล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

พรรณิภา พลายจั่น. (2550). การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ (แผน ข) : รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล,
รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา ในพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของนักเรียนปฐมวัยและประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา จำนวน 257 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ใช้ค่าเฉลี่ยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่าการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคาดหวังในด้านสติปัญญาสูงกว่าทุกด้าน รองลงมามีความคาดหวังใน ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ และ ด้านสังคม ตามลำดับ

Pannipa Plaijun.(2007). A Study of Parents' Expectation of Pre- School and Primary Students at Charuaypornwittaya School, Thonburi, Bangkok. Term Paper : Graduate School of Bansomdejchaopraya Rajabhat University.
 Advisor : Associate Professor. Pornpipat permpol, Ph.D.
 Committee : Associate Professor. Manee Hemathanon.

The objective of this research was to study parents' expectation of pre school and primary students at Charuaypornwittaya school Thonburi, Bangkok. in 4 aspects : physicality, mentality, society, and intellectuality.

The samples were 257 parents of pre school and primary students at Charuaypornwittaya school. Questionnaires were adopted to collect data which were statistically analyzed in frequency, percentage, and standard deviation.

The findings revealed that parents' expectation was generally at 'much' level. Expectation of intellectuality was higher than the others. The successors were respectively rated as physicality, mentality , and society.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรวยพรวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์หรืออย่างดีของรองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล ที่ให้ความกรุณาเมตตา สละเวลาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการดำเนินการวิจัยจนเป็นผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย เดชชัยศรี รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์ และคณาจารย์บัณฑิตวิทยาลัยสาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ประสพการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณรองผู้อำนวยการบรรจง รินทะ คุณครูฐิติภา เร่งลำประทวน นางสาวณัฐตะวัน ลิ้มประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้สมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณน้ำจรรวยพร ยงพันธ์กุล ผู้จัดการโรงเรียนจรรวยพรวิทยา และคณะครูโรงเรียนจรรวยพรวิทยาทุกคน ที่ให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณท่านผู้ปกครองโรงเรียนจรรวยพรวิทยา ทุกท่านที่ให้กำลังใจ และ ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือทุกด้านด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณอันสูงสุดของคุณพ่อ คุณแม่ ผู้เป็นแรงบันดาลใจ ให้การอบรมสั่งสอน ปลุกฝังความใฝ่รู้ในการศึกษา พร้อมทั้งให้กำลังใจ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ ช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จ

พรรณนิภา พลายจัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
ประกาศคุณูปการ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษา.....	7
แนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง.....	26
บริบทโรงเรียนจรรยาพรวินวิทยา.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากร.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนา เด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา.....	52
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้โรงเรียนพัฒนา.....	57
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	64
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	66
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	73
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	78
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย.....	88

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน.....	37
2. การใช้หลักสูตรของโรงเรียนจรรยาพรวินา.....	40
3. สัมฤทธิผลของผู้เรียนในระดับชั้นอนุบาลและระดับประถมศึกษา.....	40
4. แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
5. แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
6. แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
7. แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
8. แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม....	51
9. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของผู้ปกครองในภาพรวม ทั้ง 4 ด้าน.....	52
10. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ ในพัฒนาการด้านร่างกาย.....	53
11.แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ ในพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ.....	54
12.แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ ในพัฒนาการด้านสังคม	55
13.แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ ในพัฒนาการด้านสติปัญญา.....	56
14. ความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้ทางโรงเรียนเน้นพัฒนาเด็ก.....	57
15. ความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้ทางโรงเรียนพัฒนาเน้นทักษะเด็ก.....	58
16.ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยและเด็ก ประถมศึกษา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและ สติปัญญา.....	58
17.กิจกรรมที่ผู้ปกครองต้องการเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการพัฒนาเด็กปฐมวัย และเด็กประถมศึกษา.....	59

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1. แผนภูมิแสดงผลการเรียนรู้อย่างไม่มีความสุข.....	16
2. แผนภูมิแสดงผลการเรียนรู้อย่างมีความสุข.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาระดับอนุบาลเป็นการศึกษาขั้นต้น เป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับปฐมวัยนับว่ามีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นการปูพื้นฐานชีวิตให้แก่เด็กทั้ง ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ ด้านสังคมและสติปัญญา เพื่อที่จะให้เป็นผู้ใหญ่ที่คุณภาพของประเทศชาติและสังคมต่อไป ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับอนุบาลให้ทั่วถึง จึงได้เร่งขยายและให้บริการการศึกษาทั้งในเมืองและในชนบท โดยมอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบดูแลให้เด็กเป็นไปตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และให้มีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ควรเริ่มตั้งแต่ในระดับชั้นปฐมวัยในช่วงอายุ 3-6 ปี เพราะเป็นวัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนา เนื่องจากร่างกาย จิตใจ สมอง สามารถหล่อหลอมได้ดี เด็กปฐมวัยจะมีธรรมชาติและลักษณะที่แตกต่างไปจากบุคคลวัยอื่นๆ ซึ่งถ้าหากผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างแบบแผนที่ดีให้แก่เด็กปฐมวัยแล้ว เด็กปฐมวัยจะสามารถเติบโตและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข(พัชรี สอนแก้ว, 2536 : 3) ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ และลักษณะของเด็กปฐมวัยเพื่อที่จะได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวของเด็กเอง สังคม และประเทศชาติ

การปฏิรูปการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา เด็กเก่ง ดี มีความสุขได้ ทุกคนที่เกี่ยวข้องในสังคมจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองถือได้ว่าเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง และโรงเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านวิชาการแล้ว ยังสามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การมีความรู้และการได้รับคำแนะนำต่างๆ จะช่วยในการพัฒนาเด็กและพัฒนาด้านสมองจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย นับตั้งแต่พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแล ผู้เลี้ยงดูเด็ก บุคคลที่ทำงานด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กมีแนวทาง หลักการที่ชัดเจนจะสามารถนำไปใช้พัฒนาเด็กปฐมวัย และร่วมมือกันพัฒนาเด็กปฐมวัยเพื่อเป็นรากฐานในการเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์พร้อมเป็นคนดี คนเก่งที่มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

... การจัดการศึกษาเด็กระดับก่อนประถมศึกษา นั้น แท้จริงแล้วจัดตามความต้องการ และธรรมชาติของเด็ก ด้วยการอบรมเลี้ยงดูให้มีความสุข และปลูกฝังสิ่งที่ดีงามต่างๆ ให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการเล่น เด็กจะเป็นสุขสนุกสนานและพัฒนาตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา... (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2544 : 5)

ปัจจุบันรัฐได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของเด็กปฐมวัยมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันโรงเรียนก็ต้องพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน เพราะเด็กมีความผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว โรงเรียนจึงควรให้ความสำคัญกับครอบครัวของเด็ก เพราะประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผู้ปกครอง โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญต่อการเรียนรู้ การปรับตัวของเด็ก และพฤติกรรมของครูมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนในลักษณะที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ต้องการของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยภารกิจที่สำคัญ 4 ประการคือ การเตรียมความพร้อมของเด็กทางวิชาการ การสร้างเสริมให้เด็กเรียนรู้ทางสังคม การดูแลสุขภาพอนามัยและการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ แนวทางการจัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาลที่ถูกต้อง ควรจะเปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาทุกด้าน ไม่ใช่บังคับให้เด็กรับรู้เพียงแต่ในห้อง และใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเร่งรัดให้อ่าน ให้เขียน และท่องจำ แต่ควรจะให้เด็กได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน โดยผ่านการเล่นในลักษณะต่างๆ เพื่อช่วยการพัฒนาและการเรียนรู้ด้านการคิดและอื่นๆ ให้เป็นไปตามวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) กำหนดขึ้นบนพื้นฐานการเสริมสร้างทุนของประเทศทั้งทุนทางสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และอันเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมไทยจึงให้ความสำคัญลำดับสูงกับการพัฒนาคุณภาพคนเนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลการทบทวนการพัฒนาขณะเดียวกันเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เทียบพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” รอบคอบ และระมัดระวังด้วยจิตสำนึกในศีลธรรม “คุณธรรม” ทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจโดยใช้หลัก “ความพอประมาณ” ในการดำเนินชีวิตอย่างมี

จริยธรรม ชื่อสัตย์สุจริต อดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็น“ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี” ให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุขขณะเดียวกันเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ มีเสถียรภาพและเป็นธรรมรวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน นำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน แต่ความต้องการของผู้ปกครองส่วนหนึ่งต้องการเน้นให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขได้เร็ว โดยที่ไม่ดูความสามารถ ความพร้อมและวัยของเด็ก มุ่งเพียงแต่ว่าเด็กจะสอบเข้าไปเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ได้ แต่ในขณะเดียวกันผู้ปกครองบางส่วนต้องการให้ลูกได้ฝึกการเตรียมความพร้อมมากกว่า เพื่อที่让孩子ได้พัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีทิศทางที่ถูกต้อง สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษา แนวนโยบายของรัฐ พระราชบัญญัติการศึกษา หลักสูตรที่กรมวิชาการกำหนดใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ในส่วนของโรงเรียนเอกชน จะต้องจัดให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนและเป็นผู้เกี่ยวข้องในด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจรัญพรวิทยา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการและความคาดหวังของผู้ปกครอง ว่าต้องการให้เด็กมีพัฒนาการด้านใดในระหว่างที่อยู่โรงเรียน และมีสิ่งใดที่ผู้ปกครองต้องการให้ทางโรงเรียนช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดความรู้ และการพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงการบริหารและการดำเนินงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา ในด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของโรงเรียนจรัญพรวิทยา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาในโรงเรียนจรัญพรวิทยาใน 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจด้านสังคม และ ด้านสติปัญญา

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นอนุบาล1- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจรรยพรวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 257 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ สถานสภาพของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนจรรยพรวิทยา
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และ ด้านสติปัญญา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็ก ประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรยพรวิทยา มีประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยดังนี้

1. ทำให้ทราบความคาดหวังของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก ในแต่ละด้าน
2. ทำให้ทราบความคาดหวังของผู้ปกครอง และสามารถนำมาจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพ
3. เป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของ ผู้ปกครองและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ให้มีคุณภาพที่สูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง ความประสงค์ของผู้ปกครอง ในการพัฒนาเด็ก ปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยพรวิทยา

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการเลี้ยงดูและเอาใจใส่ให้การอบรมสั่งสอนแก่ผู้อยู่ใน ปกครอง อาจเป็นบิดามารดาหรือญาติพี่น้องของนักเรียนที่ส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษารอง โรงเรียน

การจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจการของโรงเรียนในด้านการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน บุคลากร การจัดบริการให้กับนักเรียน สภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์กับระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง การประเมินผล

การจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ มวลประสบการณ์ด้วยเทคนิควิธี นวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้จาก มวลประสบการณ์นั้นๆ

โรงเรียน หมายถึง สถานที่ที่มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ ในที่นี้หมายถึง โรงเรียนจรรยาพรวินทยา ซึ่งจัดการศึกษาดังแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การพัฒนาเด็ก หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องที่เกิดขึ้นในลักษณะ ของการเจริญเติบโต และความสามารถที่ซับซ้อน มากขึ้นของเด็กนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับอนุบาล 1-3 ถึงระดับประถมศึกษา ออกตามพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

ด้านร่างกาย หมายถึง การสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (กล้ามเนื้อแขน - ขา - ลำตัว) กล้ามเนื้อเล็ก (กล้ามเนื้อมือ - นิ้วมือ) และการประสานสัมพันธ์ ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท (กล้ามเนื้อมือ- ประสาทตา) ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามจังหวะดนตรี การเล่นเครื่องเล่น สัมผัส เช่น การตบบล็อกไม้ ลูกบอล การเส้นออกกำลังกลางแจ้ง เช่น ซิงช้า ม้าลื่น เป็นต้น

ด้านอารมณ์ จิตใจ หมายถึง การสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึก ที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริง แจ่มใส พัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น เล่น ฟังนิทาน ท่องคำคล้องจอง ร้องเพลง เป็นต้น

ด้านสังคม หมายถึง การสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม ต่าง ๆ รอบตัวในชีวิตประจำวัน ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เล่นอย่างอิสระ เล่นรวมกลุ่มกับผู้อื่น แปร่งปันหรือให้ รู้จักรอคอย ใช้ภาษาบอกความต้องการ ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันได้

ด้านสติปัญญา หมายถึง การสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวใน ชีวิตประจำวันผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และการเคลื่อนไหว ได้พัฒนาการใช้ภาษาสื่อความหมาย และความคิด รู้จักสังเกตคุณลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง ผิวสัมผัส จดจำ ชื่อเรียกสิ่งต่าง ๆ รอบตัว มีการฝึกการใช้ไวยากรับสัมผัสต่าง ๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง ในการแยกแยะสิ่งที่รับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความเหมือน ความแตกต่าง และมิติสัมพันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กรอบแนวคิดหลักการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งสังเคราะห์ได้ 4 ด้านดังนี้คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา (ชลิตา แสงโสมจุฑา, 2547 : 5) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง บริบทต่างๆของโรงเรียนจรรวยพรวิทยา ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอีกด้วย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของ ผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนา การเรียนการสอนปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพรวินทยา ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักการแนวคิด ทฤษฎี ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา
2. แนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง
3. บริบทโรงเรียนจรรยาพรวินทยา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

ความหมายของการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาหรืออาจใช้คำว่าจัดการศึกษาปฐมวัยได้มี นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายไว้ดังนี้

Hymes (1967:65) ให้ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดการ ศึกษาสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวจะมีลักษณะพิเศษที่ แตกต่างไปจากระดับอื่นๆ ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและ การพัฒนาทางสมอง

เยาวพา เดชะคุปต์ (2525: 15) กล่าวว่า "จุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษาปฐมวัย คือ การเตรียมเด็กให้มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทุกๆ ด้าน และพร้อมที่จะเติบโตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ"

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยนี้มีความสำคัญมาก เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญ ต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและพัฒนาทางสมอง ที่จะพัฒนาขึ้นเป็นผู้ใหญ่ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ สำคัญของประเทศชาติ

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่แตกต่างหลากหลาย โดยมีรูปแบบและจุดมุ่งหมายที่จัดแตกต่างกันไปตามสภาพความต้องการ นโยบาย หลักปรัชญา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของ ผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนา การเรียนการสอนปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพรวินทยา ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักการแนวคิด ทฤษฎี ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา
2. แนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง
3. บริบทโรงเรียนจรรยาพรวินทยา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

ความหมายของการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาหรืออาจใช้คำว่าจัดการศึกษาปฐมวัยได้มี นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายไว้ดังนี้

Hymes (1967:65) ให้ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดการ ศึกษาสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวจะมีลักษณะพิเศษที่ แตกต่างไปจากระดับอื่นๆ ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและ การพัฒนาทางสมอง

เยาวพา เดชะคุปต์ (2525: 15) กล่าวว่า "จุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษาปฐมวัย คือ การเตรียมเด็กให้มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทุกๆ ด้าน และพร้อมที่จะเติบโตให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ"

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยนี้มีความสำคัญมาก เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญ ต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและพัฒนาทางสมอง ที่จะพัฒนาขึ้นเป็นผู้ใหญ่ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ สำคัญของประเทศชาติ

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่แตกต่างหลากหลาย โดยมีรูปแบบและจุดมุ่งหมายที่จัดแตกต่างกันไปตามสภาพความต้องการ นโยบาย หลักปรัชญา

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย ควรเป็นการจัดเพื่อพัฒนาการเด็ก ทุกๆด้านไปพร้อมๆกัน และควรส่งเสริมให้บ้านและโรงเรียนได้มีการร่วมมือในการส่งเสริม พัฒนาการให้แก่เด็กในวัยนี้ไปพร้อมๆกันด้วย

หลักการจัดการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2540: 5-7) กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

1. การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม หลักสูตรที่เหมาะสมจะพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็กเป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษได้พัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรมและภาษาของเด็กพัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น

2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ครู จะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่ที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลาย ไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ มีของเล่นที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกที่เด็กอยู่รวมทั้งพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ดังนั้นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน จึงเป็นเสมือนหนึ่งสังคมที่มีคุณค่าสำหรับเด็กแต่ละคนจะเรียนรู้ และสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลในสังคมเห็นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษา

3. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กอย่างมาก ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้หรือสั่งให้เด็กทำมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดสภาพแวดล้อมประสบการณ์และจัดกิจกรรมที่ครูและเด็กมีส่วนร่วมที่จะริเริ่มทั้ง 2 ฝ่าย โดยครูจะเป็นผู้สนับสนุนและเรียนรู้ร่วมกับเด็กส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำ เรียนรู้ ค้นพบด้วยตนเอง ดังนั้นครูจะต้องยอมรับเห็นคุณค่ารู้จักและเข้าใจเด็กแต่ละคนที่ตนดูแลรับผิดชอบก่อนเพื่อจะได้วางแผนสร้างสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสมกับเด็ก

4. การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินเด็กระดับก่อนประถมศึกษา ยึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ครูจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนเองและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการ จากข้อมูลเชิงบรรยายจากการรวบรวมผลงาน การแสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูล

จากครอบครัวของเด็ก ตลอดจนการที่เด็กประเมินตนเองหรือผลงาน สามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการจะช่วยครูในการวางแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้กับเด็กในวัยนี้ได้อีกด้วย

5.ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครอบครัวของเด็ก เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นมา ครูและพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบ หรือถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน ดังนั้นครูจึงมิใช่จะแลกเปลี่ยนความรู้กับพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเท่านั้นแต่จะต้องให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย ทั้งนี้ได้หมายความว่าพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดเนื้อหาหลักสูตรตามความต้องการโดยไม่คำนึงถึงหลักสูตรที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

สรุปได้ว่า หลักในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา จะต้องมีการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมกับพัฒนาเด็กในทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กให้เด็กได้อยู่ในที่ที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลาย ไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ มีของเล่นที่หลากหลาย จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยครูจะเป็นผู้สนับสนุนและเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กครูจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก มีความสัมพันธ์กับครอบครัวของเด็กผู้ปกครองจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

พัฒนาการของเด็ก

ความหมายของการพัฒนาการของเด็ก

พัฒนาการ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับที่เกิดขึ้นในลักษณะของการเจริญเติบโต และความสามารถที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น ก่อนที่เด็กจะวิ่งเด็กจะต้องยืนได้ เดินได้ ซึ่งแบ่งออกเป็นพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เนื่องจากพัฒนาการทุกด้านมีความสัมพันธ์กัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน และให้ความสำคัญกับพัฒนาการทุกด้านเท่าเทียมกัน หากเน้นพัฒนาการบางด้านมากกว่า จะทำให้พัฒนาการของเด็กพัฒนาไม่เต็มศักยภาพ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2546 : 16)

เฮิร์ลอค (Hurlock 1959) กล่าวว่า การพัฒนาการ หมายถึง การเพิ่มทางด้านคุณภาพ เป็นการเจริญไปสู่วุฒิภาวะ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปในลักษณะที่เพิ่มขึ้นดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงขนาด รูปร่างจะสูงขึ้นและใหญ่ขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะของการเจริญเติบโต
นั่นเอง

2. การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของร่างกายจะเปลี่ยน ไปตามอายุ ทารก เด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่
จะมีสัดส่วนร่างกายแตกต่างกันออกไป

3. การมีความสามารถเพิ่มขึ้น เช่นสามารถคว้าพลิกตัว คลาน นั่ง ยืน เดิน วิ่ง พูดคุย
เรียนรู้ สิ่งต่างๆ ได้

4. มีลักษณะบางอย่างหายไป เช่น เมื่อถึงวัยชราฟันจะหัก ผมจะขาว ทารกเมื่อ
เจริญเติบโตขึ้น ขนอ่อนจะหายไป หรือหญิงชราจะถึงวัยหมดประจำเดือน

พัฒนาการเป็นขบวนการ เปลี่ยนแปลงโดยตลอดของอินทรีย์มีความหมายกว้าง รวมถึง
การเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพ ที่ค่อนข้างซับซ้อนของอวัยวะต่างๆ ซึ่ง ชั่งและวัดได้ยาก หรืออาจไม่
สามารถวัดได้เลย

ทฤษฎีทางการพัฒนาการ

ทฤษฎีในการศึกษาพัฒนาการแบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎี ดังนี้ (วัฒนา พัชรวนิช 2543:24)

1.ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เป็นทฤษฎีที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพของจิตได้สำนึกและความรู้สึกทาง
อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทบาททางพฤติกรรมและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ของบุคคลที่มีสภาพจิต
ที่เป็นปัญหา

2.ทฤษฎีพฤติกรรม เน้นหนักเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในทางพฤติกรรมการแสดงออก
ของมนุษย์ เป็นทฤษฎีที่สนับสนุนการกระทำหรือพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ขจัดพฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาออกไป

3. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางสติปัญญา การ
เรียนรู้ ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจในประสบการณ์ที่ได้รับ

พัฒนาการด้านร่างกาย

การพัฒนาการด้านร่างกายของเด็ก โดยเฉพาะเด็กทารก เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจน
ทั้งนี้เนื่องจากอัตราการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับ
พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การเปลี่ยนแปลงที่ว่านี้ ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง
และโครงสร้างของอวัยวะต่างๆ รวมทั้งกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เด็กจะมีกล้ามเนื้ออ่อนมาก เพราะมี
โปรตีนอยู่น้อยแต่น้ำมาก เมื่อจับจะรู้สึกเนื้อนุ่ม นุ่ม น้ำจับ ลำตัวจะกว้าง และยาวขึ้นเป็นสองเท่าของ
เมื่อแรกเกิด (นกเนตร ธรรมบวร 2544 :73)

ในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย เด็กจำเป็นต้องได้รับอาหารที่เป็นประโยชน์
อย่างพอเพียง ได้ออกกำลังกายและพักผ่อนอย่างสม่ำเสมอ ได้รับการดูแลร่างกายให้สะอาดถูก

สุขภาพกาย ซึ่งจะช่วยป้องกันโรคร้ายต่างๆ เด็กควรได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สะอาด ปลอดภัย ได้รับการป้องกันจากโรคร้ายไข้เจ็บและอุบัติเหตุต่างๆ ตลอดจนได้รับการพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

การพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ของเด็กจะพัฒนาจากง่ายไปสู่พัฒนาการที่ซับซ้อนมากขึ้น จากอารมณ์ที่ไม่อาจ ควบคุมได้ไปสู่อารมณ์ที่ควบคุมได้ (นกนตร ธรรมบวร 2544 :95)พัฒนาการทางอารมณ์จะรวมถึงการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของเด็ก อันได้แก่ความกลัว ความโกรธ เป็นต้น นอกจากนั้นยังครอบคลุมไปถึงอารมณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น ได้แก่ความรู้สึกผิด ความอิจฉา ความภูมิใจ เป็นต้น

แนวความคิดแบ่งตามสภาพจิตใจ อารมณ์และความต้องการของเด็ก มีดังนี้คือ

1. สภาพจิตใจของเด็กแต่ละวัย มนุษย์เรามีความต้องการทางธรรมชาติแตกต่างกันไป ถ้าได้บรรลุความต้องการ ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ เชื่อมมั่นในตนเอง มานะพยายามและเกิดการพัฒนาบุคลิกภาพในทางที่เหมาะสมต่อไป ถ้าผิดหวังก็เกิดขัดเคือง หดความมั่นใจ ท้อถอยรู้สึกเป็นผู้แพ้ 3 สิ่งนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ เด็กเมื่อโตขึ้นจะมีการเรียนรู้มากขึ้น ก็เกิดความต้องการทางอารมณ์ สังคม

2. อารมณ์ของเด็ก อารมณ์ที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก และมีการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่งมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ (Emotional maturity) ได้แก่ ความโกรธ ความกลัว ความรักและความริษยา

ลักษณะพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของเด็กที่ค่อยๆพัฒนาอารมณ์เพิ่มขึ้น บางอารมณ์จะเกิดขึ้นอย่างรุนแรง และเกิดขึ้นถี่กว่าเมื่อยังเล็ก และลดลงเมื่อเด็กโตขึ้น ขณะที่บางอารมณ์เกิดขึ้นในลักษณะกลับกัน ดังนั้นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรเอาใจใส่และส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ให้ถูกต้องและค่อยๆ เป็นค่อยๆไป เพราะเมื่อเด็กโตขึ้นอาจสามารถอยู่ในสังคมปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมั่นคงด้านจิตใจ และควบคุมตัวเองให้ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

การพัฒนาการด้านสังคม

พัฒนาการทางด้านสังคมของเด็ก มีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เมื่อเด็กได้พบปะบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คนในครอบครัว และเริ่มแยกจากพ่อ แม่ หรือผู้เลี้ยงดู เด็กจะต้องปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นและเริ่มเรียนรู้บทบาทต่างๆของตน ซึ่งทำให้เด็กเริ่มให้ความสำคัญและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากยิ่งขึ้น (นกนตร ธรรมบวร 2544 :96)

เด็กวัยนี้จะสามารถช่วยเหลือตนเองได้มาก เริ่มมีเพื่อนมาก เป็นระยะของการพัฒนาการทางสังคม เด็กจะใช้เวลานานเล่นกับเพื่อน

เปียร์เจต์ (Piaget 1962) ได้แบ่งการพัฒนาการทางสังคมออกเป็น 3 ขั้น คือ

1. ขั้นถือตนเองเป็นศูนย์กลาง เด็กยังไม่ยอมเล่นกับเพื่อนฝูง ไม่ยอมให้ของเล่นแก่ผู้อื่น
2. ขั้นปรับตัวเข้ากับสังคม เริ่มสนใจบุคคลอื่น สามารถเล่นร่วมกับเพื่อนได้
3. ขั้นปฏิริยาตอบสนอง เป็นการพัฒนาการของเด็กวัย 5 ขวบ เด็กจะเริ่มแบ่งของเล่นกัน

ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

พัฒนาการทางด้านสังคม ของเด็กมีกระบวนการขั้นตอนตามลำดับอายุ ไม่ว่าเด็กจะอยู่ในวัฒนธรรมหรือสังคมใดก็ตาม ที่แตกต่างกันคือเนื้อหาของทักษะสังคมนั้นๆ เช่น การกินอยู่ การแต่งตัว ศาสนา เป็นต้น

การพัฒนาการด้านสติปัญญา

จีน เปียร์เจต์ (Jean Piaget 1962) นักจิตวิทยาชาวสวิสเซอร์แลนด์ เป็นผู้ริเริ่มค้นคว้า ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาขึ้น เขามีความเชื่อว่า " ความสามารถทางสติปัญญา จะเพิ่มขึ้นตามลำดับขั้นของอายุ สติปัญญา คือ ความสามารถในการปรับตัวเพื่อให้มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น การปรับตัวต้องผสมผสานกันอย่างดีระหว่างจิตใจและร่างกาย จึงจะทำให้การพัฒนาการดำเนินไปได้อย่างขั้นตอน " (นกนตร ธรรมบวร 2544 :98)

เปียร์เจต์ เชื่อว่าพัฒนาการเกี่ยวกับความคิดและสติปัญญา ต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยการกระทำ จากความคิดข้อนี้ เปียร์เจต์ให้การสนับสนุน ทฤษฎีของ (John Dewey 1938) ที่ว่า "การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ Learning by doing "

การสร้างพัฒนาการทางสติปัญญาของ เปียร์เจต์ มีองค์ประกอบอยู่ 4 ประการ คือ

1. วุฒิภาวะของระบบประสาท การพัฒนาการจะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะหรือความพร้อมของระบบประสาท ถ้าระบบประสาทไม่มีวุฒิภาวะ การพัฒนาทางสติปัญญาก็ต้องหยุดชะงักลง

2. ประสบการณ์ ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเป็นรากฐานของการพัฒนาการทางสติปัญญา ประสบการณ์ทำให้บุคคลมีความเฉลียวฉลาด สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและปัญหาต่างๆได้ ช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี

3. การถ่ายทอดทางสังคม การถ่ายทอดทางสังคมเป็นสิ่งที่ต่อเนื่องจากวุฒิภาวะของระบบประสาทและประสบการณ์ เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์แล้ว ลักษณะที่รับสืบทอดจากสังคม จะ ช่วยในการพัฒนาทางสติปัญญา

4. การควบคุมตนเองหรือการปรับตัว การพัฒนาทางสติปัญญาขั้นสุดท้าย คือ การรู้จักควบคุมตนเอง ใช้สติปัญญาเหนือวังอารมณ์ และสามารถบีบตนเองให้เข้าสังคมได้ ทำให้สามารถ

ดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข การปฏิบัติตนให้เข้ากับสังคมได้ต้องอาศัยการฝึกฝน และพยายามให้โอกาสเด็กแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

การพัฒนาทางสติปัญญาของเด็ก พันธุกรรมมีความสำคัญมากกว่าอาหารหรือการเลี้ยงดู เพื่อเสริมสร้างสมอง เด็กชอบสงสัย เด็กจะเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ประสาทสัมผัส การเรียนรู้ของเด็กจะเกิดขึ้นได้ดี เมื่อเด็กมีสื่อกระตุ้นเร้าให้สังเกต ทดลอง ค้นหา แก้ปัญหา และใช้ภาษา เพื่อให้มีทักษะสอดคล้องไปกับระดับพัฒนาการของเด็ก

การพัฒนาทางสติปัญญาเด็กเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

1. การรับรู้ (Perception) เด็กสามารถใช้ประสาทสัมผัสช่วยทำให้เกิดการรับรู้ จะสร้างมโนภาพโดยใช้ประสบการณ์ตรง เช่น กลางวันและกลางคืน

2. ความคิดรวบยอด (Conception) คือ ความเข้าใจที่มีข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นนามธรรม เด็กจะมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับภาษา วัตถุสิ่งของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เด็กจะเกิดสงสัยหรือความคิดรวบยอดตั้งแต่อ่อนเข้าเรียน สามารถแยกสีและขนาดได้

3. พัฒนาการทางภาษา (Language Development) จะเปลี่ยนไปที่ละขั้น เริ่มจากการพูดที่ละคำ ใช้ภาษาที่ไม่สัมพันธ์กัน จนกระทั่งเด็กมีวุฒิภาวะจึงเข้าใจเพิ่มขึ้น ภาษาของเด็กจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ในการวางเงื่อนไข

การพัฒนาทางสมองเด็ก

รศ.พญ. ศันสนีย์ จัตรคุปต์ ได้กล่าวถึง การพัฒนาสมองของเด็กแบ่งออกเป็นข้อได้ ดังนี้

1. อย่าให้เด็กเล็กๆ ดูโทรทัศน์หรือแม้แต่คอมพิวเตอร์ เพราะจะเป็นการปิดกั้นการเรียนรู้ เป็นการบ่อนทำลายจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ทั้งยังทำให้เด็กสมาธิสั้นและภาษาที่พูดไม่ชัดเจน ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ในเด็กที่อายุ 2 ขวบขึ้นไปสามารถจำกัดเวลาให้ดูวันละไม่เกิน 1-2 ชั่วโมง ซึ่งพ่อแม่ควรจะนั่งดูและสอนลูกไปในตัวด้วย การที่เราเห็นเด็กร้องเพลงโฆษณาตามอย่างในที่วหรือการ์ตูนนั้นไม่ใช่การเรียนรู้ แต่เป็นการเลียนแบบเท่านั้น

2. การเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์หรือ “ อีคิว ” เป็นความสามารถในการรับรู้ทางอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นนั้น รศ.พญ. ศันสนีย์ จัตรคุปต์ ให้เคล็ดลับว่าพยายามสอนลูกให้เห็นจุดดีของตนเอง อย่าดูต่ำลูกทั้งวัน เด็กที่ถูกดูตลอดเวลาจะเป็นเด็กที่ไม่รู้เรงและมองโลกในแง่ร้าย แต่ไม่ใช่ชมหรือให้ท้ายลูกตลอด สรุปก็คือสอนลูกด้วยเหตุผล อย่างเช่นเมื่อลูกคือหรือไม่เชื่อฟังว่าแม่ไม่รัก แต่ให้พูดว่า “ แม่รักหนูนะ แต่ไม่ชอบพฤติกรรม ” นอกจากนี้สอนให้เขาใจเขามาใส่ใจเรา เป็นคนอ่อนโยน มีเมตตาด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้พ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูกเห็นด้วย

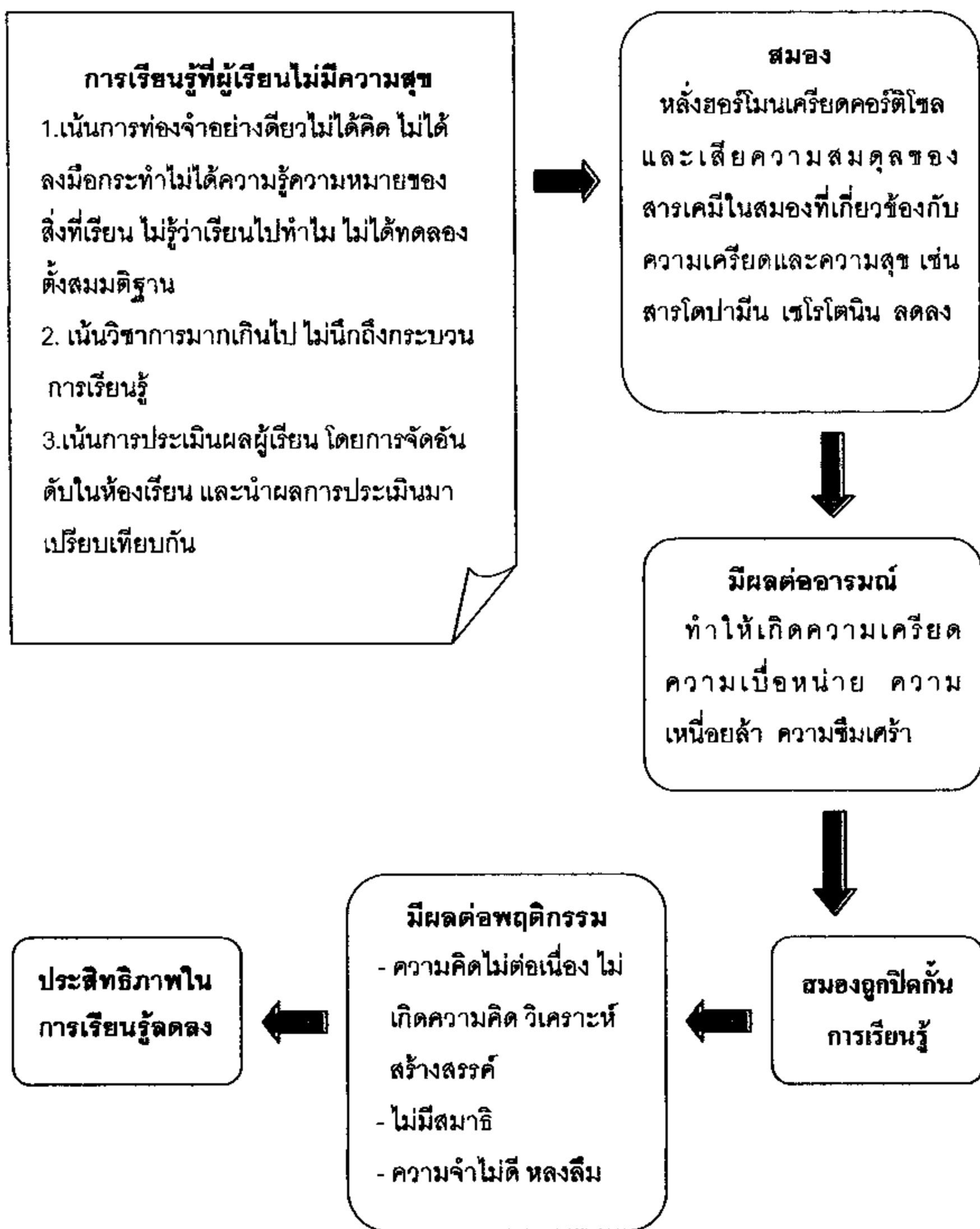
3. ควรพัฒนาอีคิวของเด็ก ปัจจุบันสังคมเน้นการเรียนรู้จนน่าเป็นห่วง เด็กบางกลุ่มเรียนพิเศษกันทุกวัน ทุกเย็น ตื่นกันตั้งแต่ตีห้าไปโรงเรียน ทั้งชีวิตมีเลขคณิต วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ ลืมนึกไปว่า ตรงนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต การเรียนเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความฉลาดทางเชาว์ปัญญา หรือ "ไอคิว" เท่านั้น ผลการวิจัยของผู้บริหารระดับสูงที่ประสบความสำเร็จพบว่า ไอคิวมีความสำคัญเพียง 25 % เท่านั้น ส่วนใหญ่ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในทุกวงการจะเป็นคนที่มี อีคิวสูง มีบุคลิกภาพดี มีความคิดสร้างสรรค์ อาจจะสอบไม่ได้ที่ 1 หรือที่ 2 แต่เข้าเรียนที่ไหนก็ได้ บุคลิกเป็นสิ่งที่สำคัญ การพัฒนาอีคิวควรเริ่มและฝึกฝนแต่เล็กที่บ้าน แม้ไอคิวเป็นสิ่งที่เปลี่ยนได้ โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ แต่พัฒนาการที่ดีเป็นผลจากการได้รับข้อแนะนำที่เหมาะสมจากพ่อแม่ ที่คอยสอนจากที่บ้าน

จากผลการวิจัยที่สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติได้เผยแพร่ พ.ศ. 2542 เรื่อง สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไรและชี้แนะให้เห็นแล้วว่า สิ่งแวดล้อม วิธีการเลี้ยงดูและการให้การศึกษาที่เหมาะสมมีส่วนช่วยเสริมสร้างศักยภาพสมองของเด็กสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง และการทำงานของสมองเด็ก เปลี่ยนแปลงวิธีคิดแก้ปัญหาวิเคราะห์ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการพัฒนาอารมณ์ได้

การวิจัยเรื่องการเรียนรู้อย่างมีความสุข : สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้จึงเป็น การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของสมองโดยระบบสารเคมีในสมอง ประเภทต่างๆ ของสารเคมีในสมองซึ่งเป็สารสื่อประสาทที่สัมพันธ์กับความสุข ความเศร้าในชีวิต สถิติปัญญา ความจำ และการเรียนรู้ สิ่งที่มีผลต่อกระบวนการทำงานของสารเคมีในสมองที่ทำให้เกิดภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุข เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ 2545 : 16- 23)

สรุปว่าสารเคมีในสมองมีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวกับอารมณ์การรับรู้ลึก การสร้างความสุข ความเศร้า ความจำ ความคิด สถิติปัญญา และการเรียนรู้ การทำหน้าที่ต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กันและมีผลต่อการเรียนรู้ของคนเรา โดยเฉพาะเรื่องความสุข ความเศร้า และความจำ ดังแผนภูมิของ การเรียนรู้อย่างไม่มีความสุข และการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยใช้พื้นฐานสมมติฐานความสัมพันธ์ของสารเคมีในสมองและการเรียนรู้

แผนภูมิที่ 1 แสดงผลการเรียนรู้อย่างไม่มีความสุข

ที่มา : ศันสนีย์ วัชรคุปต์ 2543 : 20

การเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสุข

โดยการจัดการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนสำคัญที่สุด

1. จัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเกิดความรัก ในสิ่งที่กำลังเรียนรู้
2. จัดการเรียนรู้ที่สนุก ประทับใจผู้เรียน มีเรื่องอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง
3. จัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดการลงมือ กระทำกิจกรรม
4. จัดการเรียนรู้ที่บูรณาการ เชื่อมโยงเรื่องราวและแนวคิดของสิ่งที่เรียนรู้ในห้องเรียน กับความเป็นจริงของชีวิต
5. นำการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย ดนตรี ศิลปะ เข้ามาผสมผสานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสุข

สมอง

หลังสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับความสุข เช่น สารโดปามีน เอพิเนฟริน และเอนโดรฟิน และสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และการเรียนรู้ เช่น อะเซทิลโคลีนและเซโรโทนิน

มีผลต่ออารมณ์

เกิดความสุขในการเรียนรู้

มีผลต่อสติปัญญา

สมองตื่นตัวที่จะเรียนรู้

มีผลต่อพฤติกรรม

- เกิดความอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจใฝ่คว้า อยากที่จะเรียนรู้
- สนุกที่จะได้เรียนรู้
- เกิดพลังที่จะทำสิ่งต่างๆ เรียนรู้สิ่งต่างๆ
- จำได้ในสิ่งที่เรียนรู้

ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

แผนภูมิที่ 2 แสดงผลการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ที่มา : คันสนีย์ จัทรคุปต์ 2543 : 23

คุณลักษณะ บทบาท และหน้าที่ของครู

Leeper และคณะ (1979: 121) ได้กล่าวไว้ว่า ครูปฐมวัยเป็นครูคนแรกที่ได้พบของการมาโรงเรียน ความประทับใจครั้งแรกเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นครูปฐมวัยควรจะต้องสร้างความประทับใจให้เด็กเห็นว่าประสบการณ์จากการมาโรงเรียนเป็นเรื่องสนุกสนาน เพลิดเพลินเด็กจะได้เล่นอย่างมีความสุข ไม่เกิดความว้าเหว่และขาดความมั่นใจในตนเอง ครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็ก รู้ความต้องการของเด็ก ให้ความอบอุ่นแก่เด็ก จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กและการประเมินความพร้อมในการเรียนรู้

ครูเปรียบเสมือนตัวแทนพ่อแม่ของเด็กขณะที่อยู่ในโรงเรียน เป็นต้นแบบที่ดีให้แก่เด็กในการถ่ายทอดแบบพฤติกรรมต่างๆ และมีอิทธิพลในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและพัฒนาการของเด็ก จำเป็นต้องมีคุณลักษณะพิเศษบางประการ ได้แก่ มีนิสัยรักเด็ก ยิ้มแย้มแจ่มใส โอบอ้อมอารี ใจเย็น อ่อนน้อม ชยัน ศึกษาวาจาสุภาพ เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของเด็ก สุขภาพดี ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ดังนั้นครูปฐมวัยควรมีคุณลักษณะโดยทั่วไปดังนี้

1. มีบุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับท่าทาง เช่น การเดิน การยืนให้ถูกต้อง และแต่งกายดี เหมาะสมกับสภาพและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ
2. วาจาสุภาพ น้ำเสียงอ่อนโยน และการพูดกับเด็กต้องใช้สุภาพเสมอ จะทำให้เด็กมีวาจาดี และประโยคที่พูดกับเด็กควรเป็นประโยคที่สมบูรณ์และชัดเจน
3. ยิ้มแย้มแจ่มใส ยิ้มง่าย น่าพูด น่าคบหาสมาคมด้วย ซึ่งจะทำให้เด็กๆ รู้สึกมีความอบอุ่น และโดยเฉพาะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่เด็กนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับเด็กให้มากที่สุด
4. มีความรักเด็ก และปฏิบัติต่อเด็กทุกคนด้วยความรักอย่างแท้จริงและเสมอหน้ากัน การรักเด็ก เป็นความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน ลึกซึ้งมักจะมีเฉพาะบุคคล
5. อารมณ์ดี ใจเย็น ผู้ที่อยู่กับเด็กจะต้องเป็นผู้ที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ไม่โกรธง่าย ไม่โมโหง่าย ไม่ตกใจและตื่นเต้นจนเกินไป มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟังพิจารณาเรื่องราวปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับเด็ก และชี้แจงแก่เด็กอย่างมีเหตุผล
6. เมตตา กรุณา ปกติเด็กเล็กๆ จะมีจิตใจอ่อนโยน ถ้าครูดูแลเด็กด้วยความเมตตา กรุณา จะทำให้เด็กกว้างง่ายและเป็นคนดี เมื่อเด็กโตขึ้นจะมีความเมตตา กรุณาเช่นเดียวกับครู
7. มีความเป็นระเบียบ สะอาด และประหยัด พร้อมทั้งฝึกเด็กให้เคยชิน ด้วยการจัดสภาพห้องเรียน เช่น มุมเล่นของเด็กให้เป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักเก็บรักษา ซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

8. อุดหนุน ครูจะต้องฝึกตนเองให้มีความอดทนเพราะเด็กยังไม่สามารถเข้าใจและทำอะไรได้เท่าผู้ใหญ่ จึงต้องใช้เวลาและความอดทนอย่างมากในการฝึกหัดอบรมเด็ก

9. ขยัน เอาใจใส่ต่อหน้าที่ ไม่เบื่อง่ายในการทำงาน ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่ดูคายนัยน์ทำงานให้สำเร็จไปด้วยดี

10. ซื่อสัตย์ ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตนเอง ซื่อตรงต่อผู้อื่น ซึ่งจะเป็นแบบอย่างให้เด็กประพฤติตาม

11. ยุติธรรมและตัดสินใจดี ครูผู้สอนจะต้องมีความยุติธรรมเป็นอย่างดี เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจะต้องพิจารณาปัญหาอย่างรอบคอบ วางตนเป็นกลาง รู้จักเหตุและผล ตัดสินปัญหาตามเหตุและผล และสามารถตัดสินใจกระทำการใดสิ่งหนึ่งที่จะแก้ปัญหาได้

12. เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของเด็กเล็กๆ ว่ายังต้องการความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ครูผู้สอนควรให้ความอบอุ่นแก่เด็กเสมือนคนในครอบครัวของเด็กเอง สิ่งนี้จะเป็นเครื่องช่วยให้เด็กอยากมาโรงเรียน ฉะนั้นครูผู้สอนจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการของเด็ก และสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆของเด็กได้

13. ชอบศิลปะ ครูสอนเด็กเล็กควรมีความสามารถในการวาดภาพได้ ร้องเพลงได้ ทำการฝีมือได้ เหล่านี้จะช่วยในการสอนเด็กได้เป็นอย่างดี

14. สุขภาพดี ครูควรรักษาสุขภาพให้แข็งแรง ยิ่งอยู่กับเด็กเล็กมาก ครูจะต้องระวังในเรื่องสุขภาพให้มาก เพราะจะต้องพูด จะต้องเคลื่อนไหวอยู่เสมอ บางทีเล่นกับเด็กด้วย

15. แคล่วคล่องว่องไว การอยู่กับเด็กเล็กๆ ซึ่งซุกซนและเคลื่อนไหวอยู่เสมอ นั้นครูเด็กเล็กจึงควรแคล่วคล่องว่องไว กระฉับกระเฉง สามารถติดตามเด็กได้ทัน

ลัดดา นิละมณี (2524: 259-260) กล่าวว่า ครูปฐมวัยเป็นบุคลากรคนแรกของเด็ก เด็กวัยนี้กำลังเรียนรู้ และเลียนแบบครูของเขาทุกอย่าง ฉะนั้นครูปฐมวัยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนใจและฝึกตนเองให้พร้อมที่จะเป็น “แม่พิมพ์” ของเด็ก

ครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อเด็ก เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กเป็นอย่างมาก ลัดดา นิละมณี (2524: 261-262) ได้สรุปบทบาทของครูปฐมวัยที่ควรพิจารณามีดังนี้

1. การปฏิบัติตนของครูต่อเด็ก ครูควรมีความเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบเคลื่อนไหว อยากรู้ อยากเห็น จะต้องมีโอกาสอยู่ตลอดเวลา

1.2 ชอบเล่น เด็กต้องการโอกาสที่จะได้เล่นอย่างร่าเริงแจ่มใส

1.3 ระยะเวลาความสนใจสั้น เกณฑ์เฉลี่ยช่วงระยะเวลาความสนใจของเด็กปฐมวัยในการเล่นเครื่องเล่น ช่วงระยะเวลาความสนใจของเด็กจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ดังนี้

เด็กอายุ 2 ปี	มีระยะความสนใจประมาณ	7	นาที
เด็กอายุ 3 ปี	มีระยะความสนใจประมาณ	8.9	นาที
เด็กอายุ 4 ปี	มีระยะความสนใจประมาณ	10.1	นาที
เด็กอายุ 5 ปี	มีระยะความสนใจประมาณ	13.6	นาที

1.4 สนใจสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชอบสีต่างๆ สีที่แปลกตา ชอบรูปภาพ

1.5 เบื่อง่าย เด็กเบื่อง่ายเห็นของเก่าๆ ซ้ำๆ ซากๆ อยู่เป็นระยะแรมสัปดาห์ แรมเดือน และแรมปี

2. รู้ความต้องการของเด็ก เด็กแต่ละคนอาจมีความต้องการในบางสิ่งบางอย่างแตกต่างกันออกไป แต่โดยทั่วไปแล้วเด็กจะมีความต้องการตรงกันในเรื่องต่อไปนี้คือ

2.1 ความรัก เด็กทุกคนต้องการความรักอย่างสม่ำเสมอ เสมอต้น เสมอปลาย โดยเฉพาะความรักจากพ่อแม่และผู้ที่อยู่ใกล้ชิด

2.2 ความปลอดภัย เด็กทุกคนต้องการความปลอดภัยทางร่างกาย คืออาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ต้องการความปลอดภัยทางสังคมคือ เพื่อนโดยเฉพาะวัยเดียวกัน ทางจิตใจก็ต้องไม่ถูกรบกวน รังแก รังควานจากผู้ใด เด็กจะเป็นสุขเมื่อได้รับความปลอดภัยจากสิ่งเหล่านี้

2.3 การยอมรับว่าเป็นคนสำคัญคนหนึ่ง ต้องการให้มีคนยอมรับว่าเขาเป็นคนสำคัญคนหนึ่งในบ้าน ของชั้นเรียน ของกลุ่ม ของสถานศึกษา อยากจะช่วยเหลือ อยากแสดงความสามารถ เพื่อให้ได้รับคำยกย่องชมเชย

2.4 ความเป็นคนสำคัญของตัวเองอยากทดลอง อยากทำ อยากรู้ อยากเห็น เด็กจะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง ต้องการช่วยตัวเอง เด็กจะมีความสุขและภาคภูมิใจเมื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งประสบความสำเร็จด้วยตนเอง

2.5 การเลียนแบบผู้ใหญ่ เด็กจะประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างผู้ที่รักเด็กและอยู่ใกล้ชิดกับเด็ก ผู้ใหญ่เช่น พ่อแม่ ครูจะต้องประพฤติปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

2.6 การเห็นยั้งควบคุมตัวเอง ต้องการแนะนำชักจูง มีคนคอยเอาใจใส่ให้กำลังใจ

2.7 การยึดถือ เชื่อมั่นเพื่อยึดเป็นแนวทางปฏิบัติในทางที่เหมาะสมที่ควร ปฏิบัติด้วยความเชื่อมั่น เพื่อเป็นแนวหรือวิถีชีวิตนำเด็กให้เชื่อฟังเคารพนับถือผู้ใหญ่ที่นำเคารพนับถือเชื่อฟังคำสั่งสอนของศาสนาที่ตนนับถือ

2.8 คำแนะนำและเหตุผล เด็กจะคอยซักถาม ทั้งนี้เพราะต้องการคำแนะนำที่ถูกต้อง ต้องการทราบเหตุผลจากผู้ใหญ่ เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู

3. ให้ความอบอุ่นแก่เด็ก แสดงความสนใจและให้ความอบอุ่นอย่างจริงใจกับเด็กแต่ละคน โดยทั่วถึงกัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ด้วยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.1 แสดงให้เด็กเห็นว่าครูรักเด็กอยู่เสมอพร้อมที่จะให้อภัยในความผิดของเด็กและยังคงคิดว่าเด็กเป็นคนที่มีความค่าอยู่เสมอ

3.2 ยอมรับความจริงในความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ดูถูกเหยียดหยามเด็กพยายามหลีกเลี่ยง ไม่ให้มีการเปรียบเทียบ ซึ่งจะทำให้เกิดความอิจฉาริษยา

3.3 ควรให้โอกาสเด็กแต่ละคนได้ประสบความสำเร็จด้วยความภาคภูมิใจ โดยปล่อยให้เด็กได้ทำอะไรเสร็จก่อนเพื่อนในชั้นบ้าง

3.4 พยายามมองหาส่วนที่ดีในตัวเด็ก ใช้วิธีชมอย่างฉลาด เพื่อให้เด็กเกิดความภูมิใจและอบอุ่นใจไม่ควรอย่างยิ่งที่จะปล่อยให้เด็กหัวเราะเยาะเพื่อนเมื่อเพื่อนทำผิดพลาด

3.5 ใช้วิธีละมุนละไมในการปกครองเด็ก ไม่ควรทำโทษ หักดี ควรใช้วิธีเตือนด้วยสายตาหรืออามิสสัญญาณ เพียงให้เด็กรู้สึกตัวเมื่อเด็กทำผิด และไม่ควรให้เด็กทั้งชั้นเดือดร้อนเพราะความผิดของเด็กเพียงส่วนน้อยหรือเพียงคนเดียว

4. การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็ก เนื่องจากเด็กทุกคนไม่ชอบอยู่นิ่ง จะต้องกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้เห็นมากๆ ได้ฟังมากๆ หรือช่วยให้เข้าใจความหมาย จะทำให้เด็กอยากเห็น อยากฟัง อยากรู้มากขึ้น และยังเด็กได้รับความรู้ ได้ประสบการณ์จากการได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง ความรู้และประสบการณ์ก็จะกว้างขวางออกไปทุกที จะทำให้เด็กมีประสบการณ์มากขึ้น มีความสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

4.1 การจัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสหลายๆ ทางให้เด็กได้คิดค้นด้วยตนเอง ปล่อยให้ใช้ความคิดให้เต็มที่ ไม่ควรเร่งเด็ก ปล่อยให้เด็กตัดสินใจเอง มอบงานให้รับผิดชอบตามความสามารถช่วยเหลือเด็กเมื่อจำเป็นจริงๆ ให้เด็กซักถาม ช่วยในสิ่งที่เกินความสามารถให้เด็กได้ใช้ความคิดของตนเอง เพราะสิ่งที่คิดเองย่อมทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เข้าใจลึกซึ้งกว่า และจดจำได้นานกว่าสิ่งที่ผู้อื่นบอกให้

4.2 การจัดการ ต้องนึกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คนเราถึงแม้ว่าอายุเท่ากันอยู่ในวัยเดียวกัน แต่ความสามารถระยะความตั้งใจ สนใจ ตลอดจนรูปร่างและสติปัญญาอาจจะไม่เท่ากัน ฉะนั้นควรจัดกิจกรรมให้เด็กทำตามความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นๆ สำเร็จ เพื่อไม่ให้เกิดความท้อถอย คอยสนใจการกระทำของเด็กเลือกหาที่ชมเชย คอยซักถาม คอยดูแลให้กำลังใจ

4.3 ทำตัวอย่างที่ดีให้เด็กเลียนแบบ เพราะเด็กชอบเลียนแบบผู้ใกล้ชิดที่ตนรักปล่อยให้เด็กได้ใช้ความพยายามของตัวเอง เพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง ให้เด็กแสดงความสามารถอย่างสุดฝีมือ ครูช่วยแนะนำเพียงเล็กน้อยเพราะคนเราเรียนรู้หลายอย่างได้โดยไม่มี

ครูหรือใครๆ สอน ปลอ่ยให้เด็กเติบโตขึ้นอย่างอิสระ ไม่ควรจะไปขัดจังหวะในกิจกรรม ซึ่งเด็กกระทำอยู่โดยไม่จำเป็น ควรปลอ่ยให้เด็กใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่แต่ต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด คอยเติมความรู้ให้ คอยสนับสนุนให้พูด ให้แสดงออก คอยตั้งคำถามให้เด็กพูด ให้เด็กคิด โดยครูพูดน้อยๆ ส่วนเด็กพูดและแสดงออกมาก

4.4 ครูควรหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบว่า คนนั้นดีกว่า พี่เก่งกว่า น้องเก่งกว่า ฯลฯ ทางที่ดีควรยกย่องชมเชยผลงานของเด็กแต่ละคนจะเหมาะกว่า

4.5 จัดสิ่งแวดล้อม เพื่อเด็กสามารถเลือกหาประสบการณ์ ตามความต้องการจัดห้องเรียนสำหรับเด็กให้เป็นห้องทำงานด้วย จัดหาวัสดุอุปกรณ์ไว้ให้พร้อม เด็กอาจจะเล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบล็อก ปั้นดินเหนียว ปั้นดินน้ำมัน ระบายสี ฯลฯ ซึ่งอาจจะมีหีบ หรือกล่องกระดาษ หรือเศษวัสดุต่างๆ เตรียมไว้ วัสดุอุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้ค้นคว้า ไม่ต้องคอยห้ามเด็กอยู่ตลอดเวลา เด็กได้ทำงาน เล่น และทดลองโดยมีอันตราย และตัวครูเองก็จะได้ไม่ต้องกังวลใจและห่วงใยเด็กจนเกินไปนัก เด็กจะได้เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ ช่วยให้เด็กมีความคิดริเริ่มและได้ผจญภัย ทำให้เด็กมีอิสระไม่กลัวสถานศึกษา เป็นคนกล้าพูดกล้าแสดง

5. การประเมินความพร้อมในการเรียนรู้ เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต ความสามารถ และการแสดงออก อาจเปลี่ยนแปลงตามสิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ การประเมินผลสำหรับเด็กปฐมวัยไม่ใช่เพื่อตัดสินได้หรือตก แต่เป็นการประเมินในเรื่องของการพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อหาแนวทางส่งเสริมและแก้ไขลักษณะนิสัยต่างๆ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกทางไม่ดีในระยะนี้นานๆ เข้าจะกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวเด็กไปจนโต จึงจำเป็นจะต้องประเมินผลความพร้อมในการทดสอบเป็นการประเมินผล ควรจะได้มีการบันทึกพัฒนาการเด็กปฐมวัยต่อไป หลังจากครูปฐมวัยได้ศึกษาเรื่องธรรมชาติและความต้องการของเด็ก การให้ความอบอุ่นแล้ว ควรจะได้ศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กพัฒนาพร้อมทั้ง 4 ด้าน

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526:347-351) ได้เสนอว่าครูระดับปฐมวัยควรมีบทบาทดังนี้

1.บทบาทในฐานะที่เป็นแบบอย่างแก่เด็ก เนื่องจากเด็กวัยก่อนเรียนนี้มีความสามารถในการเรียนรู้โดยการเลียนแบบเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นครูจึงควร

1.1 มีบุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี อันได้แก่ กิริยาท่าทาง การแต่งกาย การทรงตัว การพูดจาที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นๆ

1.2 ใช้น้ำเสียงอ่อนโยน สุภาพ และประโยคที่พูดควรเป็นประโยคที่ชัดเจน

1.3 ฝึกความมีระเบียบ ความสะอาด การรู้จักเก็บรักษาและซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์

1.4 ปฏิบัติต่อเด็กทุกคนด้วยความรักโดยเสมอหน้ากัน ไม่แสดงความลำเอียงเพราะเด็กจะมีความรู้สึกไวในเรื่องนี้

2. บทบาทของครูในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและการสร้างสรรค์

2.1 ตั้งใจฟังเวลาเด็กพูด

2.2 สนใจต่อคำถามของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กอยากรู้อยากเห็น

2.3 ชมเชยหรือแสดงกิริยาชื่นชมในผลงานของเด็ก พยายามช่วยให้เด็กมีความมั่นใจในความสามารถของตน

2.4 เคารพในความแตกต่างของเด็ก ไม่เปรียบเทียบเด็ก

2.5 ให้โอกาสเด็กได้เล่น และทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างอิสระและสร้างสรรค์

3. บทบาทครูในการส่งเสริมโภชนาการของเด็ก

3.1 ร่วมกับผู้ปกครองโดยเลี้ยงสัตว์และปลูกพืชที่ใช้เป็นอาหารได้ตามท้องถิ่น

3.2 จัดทำอาหารกลางวันและอาหารว่างให้เด็ก โดยร่วมมือกับผู้ปกครอง

3.3 ประเมินสภาพโภชนาการเป็นระยะๆ ร่วมกับผู้ปกครองในการศึกษาโภชนาวิสัยของเด็ก แก้ไขปรับปรุงถ้ามีปัญหา

4. บทบาทของครูในการส่งเสริมนิสัยส่วนตัวและสังคม

4.1 ฝึกเด็กให้มีนิสัยในเรื่องกิจวัตรส่วนตัวอย่างมีระเบียบ ขับถ่ายรักษาความสะอาด

4.2 ให้เด็กเล่นดนตรีง่ายๆ

4.3 แก้ไขปรับปรุงการทรงตัวที่ไม่เหมาะสมของเด็ก

5. บทบาทของครูในการส่งเสริมความเข้าใจภาษา

5.1 สนทนากับเด็ก และจัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กสามารถบอกชื่อสี ชื่อวันในหนึ่งสัปดาห์ คำตรงข้าม คำบุพบท เช่น ได้ บน ล่าง

5.2 ครูเล่านิทานหรืออ่านเรื่องจากหนังสือให้ฟัง เพื่อฝึกความสามารถในการฟังของเด็ก และเพิ่มความรู้ในคำศัพท์ใหม่ๆ

5.3 ให้เด็กเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง สิ่งที่ได้พบเห็นหรือสิ่งที่ได้นึกคิด

5.4 ส่งเสริมให้เด็กเล่นบทบาทสมมติ โดยการจัดเป็นมุมบ้านและอื่นๆ

ครูปฐมวัยมีหน้าที่รับผิดชอบเด็กตั้งแต่เริ่มเข้ามาถึงสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในช่วงปฐมวัยนี้ ครูจะต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด งานในหน้าที่ของครูปฐมวัยนั้นมีสอนในชั้นเรียนเฉพาะชั่วโมงเรียน เช่น ครูสอนเด็กประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่จะต้องดูแล อบรม เลี้ยงดู ให้ความรู้ ตลอดจนตรวจตรา แก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับเด็กตลอดทั้งวัน จนถึงเวลาที่พ่อ แม่ ผู้ปกครองเด็กมารับเด็กกลับไป อย่างไรก็ตามเมื่อพ่อ แม่ผู้ปกครองเด็กมารับเด็ก ณ

สถานศึกษายังมีงานสืบเนื่องในการให้ความร่วมมือช่วยเหลือ แนะนำแก่พ่อแม่ผู้ปกครองเด็กเกี่ยวกับเด็กอีกด้วย และยังคงตระเตรียมงานให้พร้อมสำหรับวันรุ่งขึ้นให้เรียบร้อย ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ลัดดา นิละมณี (2524:160-161) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของครูในวันหนึ่งๆ ในสถานศึกษาเป็น 4 ประการคือ

1. หน้าที่ในการสอน
2. บทบาทหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
3. งานธุรการประจำวัน
4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน

หน้าที่ของครูสอนระดับปฐมวัยในห้องเรียน

1. บทบาทหน้าที่ทางวิชาการ

- 1.1 มีความรู้ความเข้าใจแนวและแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก
- 1.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- 1.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
- 1.4 มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำและดัดแปลงสื่อที่ใช้ในการสอน
- 1.5 มีการเตรียมตัวและการพัฒนาตนเองของครู สอนและพัฒนาเด็กให้มีความ

พร้อมทั้ง 4 ด้าน

2. บทบาทหน้าที่ทางธุรการ

- 2.1 จัดบริการให้คำแนะนำหรือชี้แจงแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาชั้นเด็กเล็ก
- 2.2 จัดทำประวัตินักเรียน
- 2.3 จัดทำบัญชีเรียกชื่อนักเรียน
- 2.4 จัดทำสมุดประจำชั้นเรียน
- 2.5 จัดทำสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน
- 2.6 จัดทำตารางกิจกรรมประจำวัน
- 2.7 จัดทำใบตรวจสุขภาพ
- 2.8 จัดทำสมุดหมายเหตุประจำวัน
- 2.9 จัดบัญชีวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนครุภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

ของชั้นเด็กเล็ก

- 2.10 จัดบริเวณที่เล่นของเด็กเล็กให้อยู่ในสภาพสะอาด เรียบร้อย ปลอดภัย
- 2.11 จัดทำเรื่องอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

3. บทบาทหน้าที่ในการจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียนของเด็กเล็กควรให้มีสภาพเป็นทั้งบ้าน และที่เรียนของเด็ก ทั้งเปรียบเสมือนเป็นโลกของเด็ก ครูก็เหมือนสมาชิกคนหนึ่งของบ้านทำหน้าที่ ส่งสอนอบรม ดูแล เลี้ยงเด็ก การจัดชั้นเรียนเด็กเล็กต้องสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนด้วยความมุ่งหมายก็เพื่อให้เด็กมีความสุข สนุก สะดวกสบาย ตามความต้องการของเด็กให้เด็กได้ เล่น ทำงาน และอยู่ร่วมกับเพื่อนในวัยเดียวกัน และให้เด็กมีประสบการณ์เรียนรู้สิ่งต่างๆตามวัย ด้วย การจัดชั้นเรียนของเด็กครูควรจะได้พิจารณาดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

3.1 สี เด็กๆ ชอบสิ่งที่มีสี ฉะนั้นควรทำสีห้องของเด็กให้เป็นสีอ่อนๆ เย็นตา เช่น ฟ้า เขียว สีส้มพู สีเหลือง เป็นต้น เครื่องเล่นของเด็กต้องมีสีสันสวยงาม ฉะนั้นห้องของเด็กจึงต้องจัด ตกแต่งสีต่างๆ ภายในห้องให้ดูกลมกลืนกัน

3.2 แสง ห้องเด็กต้องมีแสงสว่างพอเพียง มีหน้าต่างหลายบาน และไม่ควรอยู่สูงจากพื้น เกิน 60 เซนติเมตร เพื่อเด็กจะได้มองดูภาพจากนอกหน้าต่างได้ อาจติดไฟฟ้าไว้ด้วย เพื่อช่วยให้มี แสงในเวลาฝนตกจึงต้องปิดหน้าต่าง

3.3 อากาศ เด็กควรได้รับอากาศบริสุทธิ์ ปราศจากกลิ่นเหม็น และห้องเด็กต้องมี ประตู หน้าต่างและที่ระบายอากาศ เพื่อจะได้มีอากาศพอเพียง

3.4 ความสะอาด ชั้นเด็กเล็กและบริเวณใกล้เคียงจะต้องดูแลให้สะอาด พื้นห้องต้อง สะอาด เพราะเด็กชอบนั่งเล่นและนอนกลิ้งไปกับพื้น ควรจะมีถังผงดักเล็กๆ ไว้ที่มุมใดมุมหนึ่งให้เด็ก รู้จักทิ้งกระดาษให้เป็นที่

3.5 ความเรียบร้อย ห้องเด็กย่อมมีสิ่งของเครื่องใช้ ตลอดจนครุภัณฑ์ เครื่องเล่นอุปกรณ์ การเรียนการสอนมากมาย ครูจำเป็นจะต้องวางสิ่งเหล่านี้ให้เรียบร้อย และเมื่อนำ去玩แล้วต้อง เก็บไว้ที่เดิมด้วย

3.6 ความปลอดภัย สิ่งของเครื่องใช้ในห้องเด็กนั้น จะต้องระวังไม่ให้มีสิ่งของซึ่งจะเป็น อันตรายแก่เด็กได้ แม้แต่มุมโต๊ะ เก้าอี้ ก็ควรให้มน ตรงทางเข้าไม่ควรตั้งสิ่งกีดขวางการจัดวาง สิ่งของต้องระวังไม่ให้ตกได้ง่าย สิ่งของที่ไว้นั้นต้องให้เป็นระเบียบ

3.7 ความสะดวกห้องที่เด็กอยู่นั้นจะต้องมีสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กใช้อยู่เสมออย่าง ครบครัน

3.8 ความสุขสบาย สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเล่น ตลอดจนโต๊ะ เก้าอี้ ต้องมีขนาด เหมาะสมกับตัวเด็ก เด็กจะรู้สึกสบายได้นั่งเก้าอี้พอดีกับตัวเขา เขาจะเป็นสุขเมื่อมีสิ่งของ เครื่องใช้ที่น่าดู

3.9 ความสนุก ในห้องของเด็กมีเครื่องเล่นต่าง ๆ ตลอดจนภาพ หนังสือภาพสิ่งของ จำลอง เพื่อให้เด็กได้เรียนจากของจริง ของจำลอง ทั้งควรจัดกิจกรรมที่สนุกสนานให้แก่เด็ก

การส่งเสริมประสบการณ์ห้องเด็กควรจัดเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ของเด็ก เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ ครูควรจะนำสิ่งที่ดีที่เด็กควรรู้อยู่ในห้องเรียน เช่น กระดาษทราย ภาพและแผนภูมิ จึงจำเป็นสำหรับห้องเด็ก ห้องที่เด็กใช้เรียน เล่นทำงาน และพักผ่อน ควรจะเป็นห้องที่กว้างขวางพอสมควร โต๊ะ เก้าอี้ ของเด็ก ตั้งเป็นหมู่อยู่ส่วนกลางของห้อง เนื้อที่ส่วนกลางของห้อง เนื้อที่ส่วนที่เหลือใช้สำหรับเล่น พักผ่อน และทำกิจกรรมอย่างอื่น ฝาผนังด้านหนึ่งมีกระดานดำยาวตลอด ควรจัดให้มีมุมตุ๊กตา และเครื่องเล่นมุมที่เป็นธรรมชาติศึกษา ศิลปะ ฯลฯ ตามฝาผนัง มีภาพที่เหมาะสมกับเด็ก นอกจากนั้นควรมีแจกันดอกไม้ ต้นหรือต้นไม้ที่เก็บของ โต๊ะเล็กสำหรับวางของ เขียง น้ำ และถ้วยน้ำ กระดาษ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ควรมีอยู่ในห้องด้วย

สรุปได้ว่า ครูควรเป็นผู้มีวาจาสุภาพ ยิ้มแย้ม แจ่มใส รักเด็ก มีเมตตา มีระเบียบวินัย มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ ยุติธรรม ชอบศิลปะ มีสุขภาพดี เข้าใจธรรมชาติของเด็ก รู้ความต้องการของเด็กให้ความอบอุ่นแก่เด็ก รู้จักจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและประเมินความรู้ในการเรียน โดยควรทำหน้าที่สำคัญ 3 ประการได้แก่หน้าที่ในทางวิชาการได้แก่ การเตรียมความรู้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแผนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนและการประเมินผล ทำหน้าที่ ครูธุรการ ได้แก่ ปฏิบัติจัดทำงานธุรการในห้องเรียน ทำหน้าที่ในการจัดชั้นเรียนได้แก่การจัดสภาพห้องเรียนและบริเวณให้เป็นเหมือนบ้าน เป็นโลกของเด็ก เพื่อให้เด็กอยากมาเรียน

แนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง

จิตวิทยาสำหรับเด็ก

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538 : 47 – 48) ได้กล่าวถึงความพร้อมว่า เป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาวะ การได้รับการฝึกฝนการเตรียมตัวและความสนใจหรือแรงจูงใจ ในการจัดการเรียนการสอนก็เช่นกัน ถือว่าความพร้อมของเด็กเป็นเรื่องสำคัญที่ควรคำนึงถึง นอกจากนี้แล้วยังได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ Maslow เป็นผู้หนึ่งที่ศึกษาความต้องการของมนุษย์ ได้เสนอความต้องการของมนุษย์โดยลำดับขั้นของความต้องการทั้ง 7 ขั้น โดยเรียงจากความต้องการขั้นต่ำสุดขึ้นไปหาความต้องการขั้นสูงสุด ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัย
3. ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ
4. ความต้องการที่ยอมรับและได้รับการยกย่อง
5. ความต้องการที่ตระหนักในความสามารถของตนเอง

6. ความต้องการที่จะรู้และความเข้าใจ

7. ความต้องการด้านสุนทรีย์

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ จึงควรพยายามทำทุกวิถีทางที่จะสนองความต้องการขั้นต่ำคือ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการเป็นเจ้าของ และการยอมรับ เช่น การทำให้เด็กเกิดความสบายทั้งด้านร่างกาย ควรจัดสภาพภายในห้องเรียน อย่าให้อุดอู้ และจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนให้มีลักษณะผ่อนปรน ไม่ตึงเครียด ให้เด็กรู้ว่าโรงเรียนเป็นสถานที่ ๆ ปลอดภัยสำหรับเขา

จิตวิทยาเกี่ยวกับเด็ก

ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่สำคัญมีดังนี้

ฟรอยด (Freud 1916 : 80) กล่าวว่า ความสำคัญของประสบการณ์ในวัยเด็กของบุคคลจะมีผลต่อบุคลิกภาพเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ โดยเน้นว่าชีวิตของบุคคลวัยเด็กเป็นวัยที่สำคัญที่สุดของชีวิตของมนุษย์ การจัดการตอบสนองและให้ประสบการณ์ที่ดีต่อความต้องการทางร่างกาย จะทำให้เด็กพัฒนาไปตามขั้นตอนเป็นอย่างดี

เกเซล (Gesell 1949 : 115) กล่าวว่า พฤติกรรมทุกชนิดของบุคคลจะต้องมาจากความพร้อมภายในเท่านั้น พฤติกรรมต่าง ๆ จะได้ผลดีต่อเมื่อเด็กมีความพร้อม การให้เด็กเร่งเรียนก่อนที่จะพร้อมจะเป็นการเสียเวลา นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความเครียดทางอารมณ์ให้กับเด็ก

ปีเจียส (Piaget 1926 : 16) กล่าวว่า ความคิดหรือสติปัญญานั้น เป็นการที่บุคคลสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับความต้องการของสิ่งแวดล้อม สามารถจัดและดัดแปลงความคิดและการแสดงออกของคนอย่างน่าพึงพอใจ

บรูเนอร์ (Bruner 1960 : 91) กล่าวว่า การเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยจะต้องให้ความสำคัญกับอุปกรณ์การสอน เพราะสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ การรับรู้ง่ายและการสร้างภาพในใจ และควรจะเป็นสื่อที่เด็กสัมผัสได้ การที่เด็กได้ลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง จะทำให้เกิดการค้นพบและจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี

สรุปได้ว่า จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเด็กในระยะปฐมวัย ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้ช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็ก ตลอดจนเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ การแก้ปัญหาและการคิดของเด็กเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุก ๆ ด้านเจริญเติบโตไปพร้อม ๆ กัน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของ Vroom (1964 : 103) มีฐานคติของความเชื่อ พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดสินใจเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และการเลือกหรือ พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดสินใจเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และการเลือกหรือ พฤติกรรมเหล่านั้นจะเป็นระบบที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการทางจิตอันได้แก่ การรับรู้ ความเชื่อ และเจตคติ โดยอธิบายถึงแรงจูงใจว่า เป็นความคาดหวังของบุคคลที่มีต่อความสามารถในการทำงานของตนและผลลัพธ์ที่ตนจะได้รับจากการทำงานนั้น นอกจากนี้เขายังให้ทรรศนะที่เป็นรูปแบบของการจูงใจตามความคาดหวังว่าแรงจูงใจคือ ผลของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการด้วยกันที่เรียกว่า “ทฤษฎี VIE” ดังนี้ (นรา, 2536 : 264)

1. การให้คุณค่า (Value) หมายถึง ความรู้สึกทางบวกหรือลบที่บุคคลมีต่อผลลัพธ์ในการทำงาน เช่น ครูที่ชื่นชอบกับการเป็นหัวหน้า การได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าจะมีคุณค่าสูงสำหรับเขา แสดงว่าให้คุณค่าสูงกับการเป็นหัวหน้า

2. การเชื่อมโยง (instrumentality) หมายถึงการเชื่อมโยงการรับรู้ระหว่างงานกับผลตอบแทนที่ชื่นชอบที่จะได้รับ เช่นครูที่ชื่นชอบกับการที่ผู้บริหารชมเชยจึงเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี โดยเชื่อมโยงว่าถ้าผลการสอนออกมาดี ผู้บริหารจะยกย่องชมเชยตน แสดงว่ามีการเชื่อมโยงสูง

3. ความคาดหวัง (expectancy) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ถึงความเป็นไปได้ที่ตนจะทำงานสำเร็จ เช่น จากการที่ครูเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ทำให้ครูรู้ว่าตนจะประสบความสำเร็จในการสอน แสดงว่ามีความคาดหวังสูง

สรุปได้ว่า ทฤษฎีความคาดหวัง กล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการตัดสินใจทางเลือก และทางที่เลือกจะสัมพันธ์กับจิตที่มีการรับรู้ ความเชื่อและเจตคติ ผลของจิตจะออกมาในรูปการให้คุณค่าต่อสิ่งที่คาดหวัง การเชื่อมโยงต่อกันและความคาดหวังที่เป็นไปได้

สื่อการเรียนการสอน

เบญญา แสงมณี และประดิษฐ์ อุปรมัย (2538 : 8) ได้กล่าวเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ว่า

...ในกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้นั้น เมื่อผู้สอนหรือครู ตั้งจุดมุ่งหมายและจัดเตรียมเนื้อหาเพื่อสอนนักเรียน ครูจำเป็นต้องจัดเตรียมสื่อที่จะเป็นตัวกลาง...

การถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยม หรือทักษะที่ตนมีอยู่ในเรื่องนั้น ๆ ไปสู่ นักเรียน เพราะการสอนที่ใช้เพียงพอดูหรือการเขียนเป็นสื่อเพียงอย่างเดียวไม่น่าเพียงพอที่จะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีทักษะ และเจตคติตามที่ต้องการได้โดยสมบูรณ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2539 : 152) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอน นั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี สื่อเป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กได้ง่าย และจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ แม่นยำยิ่งขึ้นดังนั้น สื่อจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2536 : 182) ได้ชี้ถึงคุณค่าของการสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. เป็นศูนย์รวมความสนใจของเด็ก และทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ
2. เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูและเด็ก ช่วยแสดงกรรมวิธีต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถอธิบายให้เห็นหรือเข้าใจได้ด้วยการบรรยายธรรมดา เพราะการสอนที่ใช้แต่เพียงการพูด เพียงอย่างเดียวไม่น่าเพียงพอที่จะทำให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจได้
3. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี เนื่องจากได้มีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสหลายทาง เช่น ได้ จับต้อง ได้ยิน หรือได้ชิมด้วยตัวเอง
4. ช่วยเร้าให้เกิดความสนใจ และสนุกเพลิดเพลินกับการเรียนการสอน ช่วยให้อยาก เรียนรู้มากขึ้น
5. ช่วยให้เกิดจำได้เร็ว แม่นยำ และจำได้นานขึ้น
6. ครูจะสามารถอธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และใช้เวลาในการอธิบาย น้อยลง
7. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความสนใจและความสามารถ ทำให้มีประสบการณ์ กว้างขวางยิ่งขึ้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533 : 8-10) ได้แบ่งสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สื่อการสอนประเภทวัสดุ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่มีการสิ้นเปลือง เช่น ชอล์ก ฟิล์ม ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สไลด์ เป็นต้น
2. สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่เป็นเครื่องมือซึ่ง ได้แก่ เครื่องรับวิทยุ และเครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง เครื่องฉาย เช่น เครื่องฉายข้ามศีรษะและเครื่องฉายภาพยนตร์กับ อุปกรณ์ที่ไม่ใช่ทั้งเครื่องเสียงและเครื่องฉายเช่น กระดานน้ำ ม้าหมุนและกระดานหก

3. สื่อการสอนประเภทวิธีการหรือกระบวนการ ได้แก่ การจัดระบบ การสาธิต การทดลอง เกมและกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ครูจัดทำขึ้นแต่มุ่งให้นักเรียนเข้ามามีส่วนในการปฏิบัติ เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ การจัดสถานการณ์จำลอง และการจัดศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

แม้ว่าสื่อทั้ง 3 ประเภทจะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยม หรือทักษะที่ครูมีไปสู่ให้นักเรียนได้ แต่การจะใช้สื่อเหล่านี้กับเด็กปฐมวัยให้ได้ ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ยังขึ้นอยู่กับลักษณะและ ชนิดของสื่อที่ผู้ใช้ต้องรู้จักเลือกให้

เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของการสอน ที่สำคัญที่สุดก็คือ ต้องให้เหมาะสมกับลักษณะและความสามารถหรือพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กในวัยต่าง ๆ ด้วย

สื่อที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ปลอดภัย สื่อที่จะสร้างหรือเลือกให้เด็ก ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นสำคัญ เช่น ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อเด็ก ผิวของวัสดุควรเรียบ ไม่มีเหลี่ยมที่จะตำมือเด็กขนาดของ วัสดุจะต้องไม่เล็กเกินไปจนเด็กใส่จุกมุก รุกหุดได้ และมีความแข็งแรง

2. ประโยชน์ สื่อที่จะสร้างหรือเลือกให้เด็กต้องคำนึงประโยชน์ที่เด็กจะได้เรียนรู้ และใช้ ความคิดที่เหมาะสมกับความสามารถตามวัย และความสนใจของเด็ก ดังนี้

2.1 ช่วยสร้างความสนใจให้เด็กอยากรู้อยากเห็น

2.2 ช่วยกระตุ้นให้เด็กพัฒนาการเรียนรู้

2.3 ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อการเคลื่อนไหว รวมทั้งช่วยพัฒนาประสาทตาและมือให้

สัมพันธ์กัน

3. ประหยัด สื่อที่จะสร้างหรือเลือกให้เด็กต้องคำนึงถึงความประหยัดในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ประหยัดเงิน ราคาไม่แพง

3.2 ประหยัดในแง่วัสดุ ให้เศษวัสดุ

3.3 ประหยัดเวลาและแรงงาน

4. ประสิทธิภาพ สื่อที่จะสร้างหรือเลือกให้เด็กควรคำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้ดังนี้

4.1 ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างหรือนำมาดัดแปลงใช้ประโยชน์ได้หลายโอกาส

4.2 ให้เด็กได้ประสบการณ์ตรงและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองสื่อทุกชิ้น ควรแนะนำหรือ อธิบายวิธีเล่นตลอดจนข้อความระวังในการเล่นให้เด็กเข้าใจเสียก่อน และครูจึงควรเปิดโอกาสอย่าง เต็มที่ให้เด็กได้ฝึกสังเกตตะต้องสัมผัสด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างอิสระบ้าง

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนมีคุณประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนมาก เนื่องจาก เป็นศูนย์รวมของความสนใจของเด็ก ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ช่วยให้เด็กเกิดการ เรียนรู้ เข้าใจ เด็กจำได้เร็วและแม่นยำ สามารถเข้าใจได้ง่าย สื่อการสอนแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ สื่อการสอนที่ดีควรปลอดภัยกับเด็ก เป็นประโยชน์ต่อการเรียนประหยัด และมีประสิทธิภาพ

การจัดสภาพแวดล้อม

พรณี ชูชัย เจนจิต (2538 :173) ได้กล่าวว่า พัฒนาการทางสติปัญญาเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมจะเป็นตัวกำหนดความสามารถทางสติปัญญา และสิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาสติปัญญาต่อไป ภายในขอบเขตที่พันธุกรรมวางไว้ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมในวัยเด็กจะสามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญาถึงขีดความสามารถที่แต่ละคนมีอยู่

การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความสำคัญต่อเด็กในวัยเรียนมาก (ราศี ทองสวัสดิ์ 2526 : 167 – 168) กล่าวว่า ลักษณะการจัดห้องเรียนควรเป็นแบบประหยัด ไม่แยกห้องเล่นออกไว้ต่างหาก แต่จะจัดรวมไว้ในห้องเรียนปกติ หากเป็นห้องเรียนขนาด 7 x 9 เมตร อาจใช้เป็นทั้งรับประทานอาหารในห้องเรียนได้เลย นอกจากนี้อาจจัดให้ได้ประโยชน์เต็มที่โดยแยกห้องเรียนเป็นส่วนๆ เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น มุมหนังสือ มุมเรียน มุมจัดประสบการณ์ ฯลฯ นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523 : 316 – 324) ได้กล่าวว่า

... ห้องเรียนสำหรับเด็กควรมีลักษณะที่ปรับใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง และ สร้างด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับสภาพความร้อนหนาวของอากาศ ควรมีลักษณะชั้นเดียวอยู่ห่างจากอันตราย ควรจัดห้องเรียนให้มีลักษณะคล้ายบ้าน เพื่อเด็กจะได้ไม่รู้สึกลบแปลกหรือไม่คุ้นเคย ห้องน้ำ ควรมีจำนวนเพียงพอกับเด็กและอยู่ใกล้กับห้องเรียน ขนาดของห้องบริเวณภายในอาคาร ควรจะใหญ่พอ ที่จะให้เด็กเคลื่อนไหวโดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้สะดวก...

ในการจัดโรงเรียนสำหรับเด็กนั้นจะต้องคำนึงถึงบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น การเลือกสถานที่ ควรให้ห่างไกลจากเสียงรบกวน หรือไม่ใกล้ชุมชนจนเกินไป อาคารที่ใช้ควรอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ไม่ชำรุดทรุดโทรมและรักษาความสะอาดได้ง่าย มีแสงสว่างเพียงพอ มีการประดับตกแต่งพอสมควรไม่รกรุงรัง มีตู้เก็บอุปกรณ์และของใช้ให้เรียบร้อย มีโรงอาหารและจัดหาน้ำดื่มไว้ให้อย่างพอเพียง ห้องเรียนสำหรับเด็กควรมีขนาดกว้างขวางพอที่จะสามารถเล่นและทำงานร่วมกันได้โดยสะดวก ที่ว่างในห้องควรเปลี่ยนแปลงได้ ยืดหยุ่นได้ นำเรียนและสะดวกสบายเหมือนที่บ้าน ห้องเรียนรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า นั้นเหมาะในการจัดกิจกรรมมากกว่าห้องเรียน สี่เหลี่ยมจัตุรัส สภาพแวดล้อมที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเจริญเติบโต มีร่างกายที่แข็งแรง มีอนามัยดี อารมณ์แจ่มใส กระตือรือร้น มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน ต่อครู และต่อการเรียน มีการปรับตัวเข้ากับครู เพื่อนและ

สภาพแวดล้อมในโรงเรียนได้อย่างราบรื่นและเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความรู้อย่างดี สามารถนำไปใช้คิดแก้ปัญหาและปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ในที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อม ควรคำนึงถึงหลักความปลอดภัย ความสะดวก ความสะอาดเรียบร้อยและสวยงาม เป็นธรรมชาติสำหรับเด็ก มีบรรยากาศที่ราบรื่น ห่างไกลเสียงรบกวน ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ควรจัดให้เสมือนบ้าน โดยการจัดแบ่งเป็นมุมต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วนและควรคำนึงถึงที่ว่างให้เด็กได้เคลื่อนไหว ภายในห้องควรจัดอุปกรณ์การเล่น เกมการศึกษา และสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ ตรงตามความต้องการของเด็ก

การจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2540 :10-16) ได้สรุปการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา ตามหลักสูตรก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี พุทธศักราช 2540 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูบนพื้นฐานของการให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจและความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเด็กให้ครบทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้เหมาะสมกับวัย ความแตกต่างระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ ดังนี้

1. หลักการเป็นการจัดโดยยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กอายุ 3 – 6 ปี ทุกคนทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษ เพื่อให้เด็กพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย และ ความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและเป็นการร่วมมือกันระหว่างบ้าน สถานศึกษา และชุมชน

2. จุดมุ่งหมายมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย และความแตกต่างของแต่ละบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยแบ่งออกเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 10 ประการ ดังนี้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 2.1 มีสุขภาพดี เจริญเติบโตตามวัยและมีพฤติกรรมอนามัยที่เหมาะสม
- 2.2 ใ้รักกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์
- 2.3 ำแรง แจ่มใส มีความสุข และความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
- 2.4 คุณธรรมและจริยธรรม มีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบ
- 2.5 ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับสภาพและวัย
- 2.6 อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.7 รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมในท้องถิ่นและความเป็นไทย

2.8 ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

2.9 มีความสามารถในการคิด การแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

2.10 มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3. การจัดประสบการณ์ กำหนดแนวทางสำคัญในการจัดประสบการณ์ คือ ยึดเป็นศูนย์กลาง จัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ในบรรยากาศที่อบอุ่นเชื้อต่อการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมในรูปแบบบูรณาการเล่นอย่างหลากหลาย เป็นประสบการณ์ตรงที่让孩子มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ เด็กและผู้ใหญ่ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้พ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและเป็นองค์กรในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาชุมชน ดังนั้นโรงเรียนกับผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จะต้องพึ่งพาอาศัยกันทั้งสองฝ่ายเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียน บ้านและโรงเรียนจะเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการอบรมเลี้ยงดูเป็นอย่างมาก เพราะในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กที่จะเป็นทิศทางเดียวกันนั้น ผู้ปกครองและครูจะต้องทำงานประสานงานกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกันต้องทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเด็กร่วมกัน จึงจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2536 : 45-46) กำหนดให้งานชุมชนสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการรับรองมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา โดยโรงเรียนจะต้องมีการสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ระดับการศึกษาและชุมชนสำหรับสถานศึกษาระดับอนุบาล งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองมีความสำคัญดังที่ วรรณาท รักสกุลไทย (2537 : 172) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน โดยเฉพาะกับสถาบันครอบครัว เพราะความศรัทธาและความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษาระดับอนุบาล จะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ารับบริการ

2. ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดแก่สถานศึกษาทำให้ครอบครัวและชุมชนยอมรับและมีความศรัทธาต่อองค์กร

3. ช่วยให้สถาบันครอบครัวและชุมชนได้รับบริการทางวิชาการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต นำความเจริญไปสู่สังคมและประเทศชาติต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2536 : 234) ได้กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองได้ว่า เด็กมีความผูกพันและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว พวกเขาต้องการความรักความอบอุ่นจากครอบครัวเป็นอันดับแรก ดังนั้นพ่อแม่จึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตของเด็กเป็นอย่างมาก จนสามารถกล่าวได้ว่าพ่อแม่คือครูคนแรกของลูก ซึ่งความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ในการประสานสัมพันธ์เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตของเด็กนั้นจะต้องดำเนินการบนรากฐานของความเข้าใจที่ดีต่อกัน เพราะการไปโรงเรียนของเด็กวัยอนุบาลนี้เป็นเรื่องละเอียดละอ่อนและสำคัญมากด้วย ถือเป็นการปูพื้นฐานการศึกษาเบื้องต้นแก่ชีวิตทั้งยังเป็นสถานะที่เด็กต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมจากบ้านและคนใกล้ชิด ไปสู่สถานที่แปลกใหม่ คนแปลกหน้า และกิจวัตรประจำวันที่ไม่เหมือนเดิม โรงเรียนต้องพัฒนาและหาวิธีการทำงานร่วมกับผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาที่สนองความต้องการของเด็กได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองจะเป็นกระบวนการสองทางคือจากบ้านไปยังโรงเรียนและจากโรงเรียนไปยังบ้าน (วรรณท ธิกุลไทย 2537 :188- 197) ได้กล่าวถึงว่าโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ข่าวสารประจำสัปดาห์ ครูอาจจะแจ้งข่าวสารของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบ โดยใช้จดหมายที่สั้น กระชับรัด นำสนใจ และให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นมิตร เพื่อกระตุ้นผู้ปกครองให้อ่านแล้วรู้สึกว่าจดหมายนั้นจะจูงมาที่ผู้ปกครองโดยตรงและตรงไหนที่ครูต้องการจะเน้นควรขีดเส้นใต้ไว้ ข่าวสารสำหรับผู้ปกครองโดยทั่วไปประเภทรายสัปดาห์จะประกอบด้วยเนื้อหาส่วนสำคัญ 4 ส่วน ซึ่งสถานศึกษาสามารถดัดแปลงได้ตามความเหมาะสม

1.1 รายละเอียดเนื้อหาและกิจกรรมที่เด็กจะได้รับและเรียนรู้ในสัปดาห์นั้น

1.2 กิจกรรมเสนอแนะประเภท "เล่นกับลูก" เช่น การร้องเพลง วาดภาพ และเล่นนิทาน เป็นต้น

1.3 รายการเมนูอาหารประจำสัปดาห์ เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบและ สามารถพูดคุยสนทนากับลูก พร้อมทั้งติดตามตรวจสอบคุณภาพโภชนาการได้

1.4 ความคิดเห็นข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง เพื่อรับทราบปรับปรุง หรือปฏิบัติ

2. จุลสาร การพิมพ์จุลสารเพื่อประชาสัมพันธ์ความเป็นไป หรือสรุปกิจกรรมที่ผ่านมาหรือที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองทราบข่าวคราวความเคลื่อนไหวของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอซึ่งนิยมแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนของบรรณาธิการ เป็นการกล่าวทักทายและชี้แจงเรื่องรวมต่างๆที่ต้องการเน้น

ส่วนที่ 2 เรื่องราวของเด็ก ๆ ซึ่งมักจะเป็นการเล่าสู่ถึงพฤติกรรมที่น่ารัก น่าสนใจ เพื่อให้ผู้ปกครองติดตาม

ส่วนที่ 3 บทความจะเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาเด็ก หรืออื่น ๆ ที่น่ารู้ ร่วมสนุกจากผู้อ่าน อาจเป็นการทายปัญหาการต่อเติมภาพ หรืออื่น ๆ

ส่วนที่ 4 เบ็ดเตล็ดอาจจะเป็นคอลัมน์เล่นกับลูกเพื่อส่งเสริมสายสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว

3. แผนปียนิเทศจะเป็นการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร วันสำคัญให้ผู้ปกครองรับทราบที่โรงเรียน โดยอาจทำได้ 3 ลักษณะคือ

3.1 สถานศึกษาแสดงข้อมูล ข่าวสาร แก่ผู้ปกครองและชุมชนฝ่ายเดียว

3.2 ผู้ปกครองร่วมกับสถานศึกษาแสดงข้อมูลข่าวสารร่วมกัน

3.3 ผู้ปกครองแสดงข้อมูลข่าวสารฝ่ายเดียว

4. การเยี่ยมบ้านเด็ก เป็นกิจกรรมที่สำคัญกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยให้ครูทราบความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเด็ก และเข้าใจพฤติกรรมของเด็กมากยิ่งขึ้น ควรคำนึงถึง ดังนี้

4.1 มีการนัดหมายผู้ปกครองล่วงหน้าด้วยตนเอง หรือจดหมาย

4.2 ไปเยี่ยมบ้านตามเวลานัดหมาย

4.3 พยายามสร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองมากที่สุด

4.4 ใช้เวลาพูดคุยแต่พอเหมาะ แต่ให้เกิดประโยชน์

4.5 ถ้าเป็นการพูดคุยถึงปัญหาเด็ก ไม่ควรให้เด็กร่วมฟังด้วย

4.6 รักษามารยาทของแขกที่ดี ไม่พูดความลับของครอบครัว

4.7 ลากลับด้วยท่าที่ประทับใจ

วรนาท รักสกุลไทย (2537 : 199) กล่าวว่าคุณภาพของสถานศึกษานั้น จะต้องนำพาพ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนพัฒนารับผิดชอบ และตัดสินใจเกี่ยวกับเด็กของตน ดังนั้นการเชิญพ่อแม่ หรือ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหนึ่งที่บุคลากรในสถานศึกษาและพ่อแม่ ผู้ปกครองมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และทำงานร่วมกัน เพื่อให้เด็กในความรับผิดชอบของทุกคนได้รับประโยชน์มากที่สุด

5. การปฐมนิเทศผู้ปกครอง เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้ปกครองในเรื่องการจัดประสบการณ์ กิจกรรมเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กอนุบาล และแนวนโยบายต่าง ๆ ของโรงเรียน รวมทั้งช่วยผู้ปกครอง ในการเตรียมลูกก่อนเข้าเรียน ซึ่งการจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองสามารถทำได้หลายรูปแบบตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2536 : 248-250) ได้เสนอรูปแบบไว้ดังนี้

5.1 การประชุมพิเศษรวม เป็นการจัดประชุมพิเศษรวมกันในหอประชุมใหญ่ตามกำหนดการประชุมพิเศษที่โรงเรียนต้องการที่แจ้งและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ มีการพาชมห้องเรียนและให้ผู้ปกครองทดลองเล่นอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน

5.2 การประชุมพิเศษตามห้องเรียน รูปแบบนี้จะแยกผู้ปกครองไปตามห้องเรียน แต่ก่อนที่จะเชิญผู้ปกครองไปตามห้องเรียนควรมีการที่แจ้งรวมเสียก่อน และแนะนำครูประจำชั้นของลูกต่อจากนั้นแบ่งกลุ่มผู้ปกครองไปตามครูประจำชั้นเพื่อพาชมห้องเรียน ที่แจ้งตารางกิจกรรมประจำวันจัดให้กับเด็ก

5.3 การประชุมพิเศษเป็นรายห้อง โดยทางโรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองมาร่วมฟังแนวนโยบายและการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมของโรงเรียนเพียงครั้งละ 1-2 ห้องเรียนเท่านั้น ในการประชุมพิเศษดังกล่าว โรงเรียนบางแห่งอาจกำหนดวันประชุมพิเศษไว้ถึง 3 ครั้ง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ปกครองในการที่จะมาเข้าร่วมประชุมพิเศษ

สรุปได้ว่า งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองเป็นงานที่สำคัญมาก เป็นงานหนึ่งที่โรงเรียนจะต้องให้ความสนใจเอาใจใส่ ดูแล และพัฒนาความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลที่ว่าจัดการศึกษาให้กับเด็กโดยเฉพาะเด็กในวัยอนุบาลซึ่งเป็นเด็กที่ต้องการความรักความเอาใจใส่ การดูแลมากเป็นพิเศษ ครูและผู้ปกครองจะต้องหันหน้าเข้ามาร่วมมือกันดูแลและพัฒนาความเจริญเติบโตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ในหลากหลายรูปแบบเช่นการจัดทำข่าวสารประจำสัปดาห์ การจัดทำวารสาร การจัดป้ายนิเทศ การจัดนิทรรศการ การเยี่ยมบ้านเด็ก การจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองมาร่วมสังเกต หรือทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก การประชุมการประชุมพิเศษ เป็นต้น

บริบทของโรงเรียนจรัญพรวิทยา

ข้อมูลพื้นฐาน

โรงเรียนจรัญพรวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 3 เป็นโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งอยู่เลขที่ 110 / 30 ซอยตากสิน 8 ถนนตากสิน แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600 ปัจจุบันกรมโยธาธิการได้เวนคืนที่ดินบริเวณโรงเรียนและพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อตัดถนนเชื่อมเชิงสะพานตากสิน (ตากสิน – เพชรเกษม) จึงได้เปลี่ยนเลขที่ตั้งเป็น เลขที่ 8 ราชพฤกษ์ แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600 ปัจจุบันเหลือเนื้อที่ประมาณ 1ไร่ 36 ตารางวา อาคารเรียนเป็นอาคารไม้ 2 ชั้น 2 หลัง โรงเรียนจรัญพรวิทยาดังขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน

2513 เปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2513 ผู้บริหารโรงเรียนจรรวยพรวิทยา คนปัจจุบันคือนางสาวณัฐตะวัน ลิ่มประสงค์

โรงเรียนจรรวยพรวิทยา เปิดสอนตั้งแต่ระดับ ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนห้องเรียน 10 ห้อง ความจุนักเรียน 430 คน ครู 14 คน จำนวนนักเรียน 257 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน

จำนวนนักเรียน			
ระดับชั้น	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 1	14	14	28
อนุบาล 2	13	12	25
อนุบาล 3	14	12	26
ป. 1	16	15	31
ป.2	11	16	27
ป.3	13	12	25
ป.4	19	9	28
ป.5	20	19	39
ป.6	13	15	28
รวม	133	124	257

ที่มา : โรงเรียนจรรวยพรวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 2550 : 3 - 4

โรงเรียนจรรวยพรวิทยามีบุคคลากรในโรงเรียนทั้งสิ้น 24 คน เป็นครูประจำการ 16 คน

ครูจ้างสอน 4 คน ลูกจ้างประจำ 4 คน

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2513 เป็นต้นมา โรงเรียนจรรวยพรวิทยามีการพัฒนาโดยลำดับทั้งทางด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารและอาคารสถานที่ ปัจจุบันโรงเรียนมีการปรับแต่งอาคารสถานที่และบรรยากาศโดยรอบ เน้นความร่วมมือร่วมใจ ของต้นไม้และจัดทำสวนหย่อม สวนถาดขนาดเล็กไว้ตามมุมต่างๆของโรงเรียน เน้นทุกส่วนของอาคารเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้

โรงเรียนมีการติดตั้งอินเตอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าของนักเรียนจำนวน 20 เครื่อง มีห้องสมุดสำหรับค้นคว้าและศึกษาหาความรู้ 1 ห้อง ห้องโสต 1 ห้อง ห้องดนตรีและนาฏศิลป์ 1 ห้อง

วิสัยทัศน์

โรงเรียนจรรยพรวิทยา มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งระดับปฐมวัยและประถมศึกษาให้มีความรู้ตามมาตรฐาน ทั้ง 6 กิจกรรมหลัก และ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพอนามัยดี มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย สนใจใฝ่ศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดปรัชญาไว้ว่า “ ชยัน หมั่นศึกษา กตัญญูตา พาเจริญ ”

ความหมายของปรัชญา

ชยัน หมายถึง นักเรียนทุกคนมีความขยันหมั่นเพียร มาโรงเรียนทุกวัน และขยันขันแข็งทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย

หมั่นศึกษา หมายถึง หมั่นหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น จากครู จากสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หอสมุด และแหล่งเรียนรู้อื่น ทั้งในและนอกสถานที่

กตัญญูตา หมายถึง ให้นักเรียนรู้จักบุญคุณของบุพการี และผู้มีพระคุณทุกคน

พาเจริญ หมายถึง ถ้านักเรียนสามารถปฏิบัติตน คือมีความขยัน หมั่นศึกษา กตัญญูตาแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความเจริญรุ่งเรือง และประสบความสำเร็จในชีวิต

ภารกิจ (พันธกิจ)

โรงเรียนกำหนดภารกิจตามแผนปฏิบัติการประจำปี 2549 ดังนี้

- 1.พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ทักษะพื้นฐาน และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ทั้งปฐมวัยและประถมศึกษา
- 2.ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีทัศนคติที่ดี สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 3.จัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝัง และพัฒนานักเรียนให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการแสวงหาความรู้
- 4.ส่งเสริมพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรของสถานศึกษา ให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เป็นครูมืออาชีพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตามเป้าหมายของหลักสูตร
- 5.ปรับปรุงอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสม ปลอดภัย เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้
- 6.ปรับปรุงพัฒนาสื่อ- อุปกรณ์ แคมแคม แหล่งความรู้ให้ทันสมัย สามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนทั้งระดับปฐมวัยและประถมศึกษา ได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา

7.ประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างสรรค์ พัฒนาการศึกษา อย่างต่อเนื่องยั่งยืน

8.พัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยการกระจายอำนาจการบริหารอย่างเป็นระบบ ครบวงจร มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนด

เป้าหมาย / จุดหมาย

โรงเรียนกำหนดภารกิจในภาพรวม และแยกเป็นรายด้านประจำปีการศึกษา ดังนี้

1.ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ทักษะพื้นฐาน และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ทั้งปฐมวัยและประถมศึกษา

2.ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีทัศนคติที่ดี สามารถทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3.สถานศึกษาส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อปลูกฝัง และพัฒนานักเรียนให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการแสวงหาความรู้

4.สถานศึกษาได้จัดโครงการ/ กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาผู้บริหาร และบุคลากรของสถานศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เป็นครูมืออาชีพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตามเป้าหมายของหลักสูตร

5.สถานศึกษาได้จัดโครงการ / กิจกรรม ปรับปรุงอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมปลอดภัย เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้

6.สถานศึกษาได้จัดโครงการ / กิจกรรมพัฒนาสื่อ - อุปกรณ์ แคมเปญ แหล่งความรู้ให้ทันสมัย สามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนทั้งระดับปฐมวัยและประถมศึกษา ได้อย่างเหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา

7.สถานศึกษาได้ประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างสรรค์ พัฒนาการศึกษา อย่างต่อเนื่องยั่งยืน

8.สถานศึกษาได้จัดการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยการกระจายอำนาจการบริหาร อย่างเป็นระบบ ครบวงจร มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนด

ด้านหลักสูตร การใช้หลักสูตร

ตารางที่ 2 การใช้หลักสูตรของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา

ระดับชั้นอนุบาล	ระดับชั้นประถมศึกษา
ในปีพ.ศ. 2546 ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546	ในปีพ.ศ. 2546 จัดทำและใช้หลักสูตรชั้นพื้นฐานตาม พ.ร.บ พ.ศ. 2542 และใช้ครบทุกช่วงชั้น

สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน

ตารางที่ 3 สัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับชั้นอนุบาลและระดับชั้นประถมศึกษา

ระดับชั้นอนุบาล	ระดับชั้นประถมศึกษา
1. นักเรียนมีพัฒนาการได้ครบทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา 2. นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานที่หลักสูตรกำหนด ด้านร่างกาย ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ด้านอารมณ์ และจิตใจ มีสุขภาพจิตที่ดี มีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม จิตใจดีงาม ชื่นชมและแสดงออกด้านศิลปะ ดนตรี	1. นักเรียนมีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพมาตรฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด 2. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี มีระเบียบวินัย ตามกำหนดในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. นักเรียนสามารถอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความหมายได้ตามหลักสูตรกำหนด 4. นักเรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่สนใจและผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามกำหนด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ระดับชั้นอนุบาล	ระดับชั้นประถมศึกษา
ด้านสังคม ช่วยเหลือตัวเองได้เหมาะสมตามวัย รัก ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ด้านสติปัญญา สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมตามวัย คิดและแก้ปัญหา มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้	5. นักเรียนมีความใฝ่รู้ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ชลิตา แสงโสมจร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยของโรงเรียนเสริมปัญญาอนุบาล ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนเสริมปัญญาอนุบาล ในพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

สายชน หมวกเหล็ก (2543 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผู้ปกครองมากที่สุดคือ

- 1.ปัจจัยเกี่ยวกับครู ได้แก่ครูดูแล เอาใจใส่นักเรียนและให้การบ้านสม่ำเสมอ
- 2.ปัจจัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน ได้แก่ โรงเรียนมีการเน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่เด็กเป็นสำคัญ และส่งเสริมให้เด็กอ่าน เขียน คิดคำนวณได้
- 3.ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหาร อาหาร และสุขภาพ ได้แก่ การจัดบริการอาหารเสริมและอาหารกลางวันที่สะอาด ถูกหลักโภชนาการ มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน

4.ปัจจัยเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้แก่ โรงเรียนช่วยเหลือผู้ปกครอง โดยให้มีการแบ่งชำระค่าเทอมได้ในอัตราส่วนที่เหมาะสม

5.ปัจจัยเกี่ยวกับที่ตั้ง ได้แก่ โรงเรียนตั้งอยู่แหล่งที่มีความสะดวกในการเดินทางรับ – ส่ง และตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีไม่กลิ่น ไม่มีเสียง หรือสิ่งที่เป็นอันตรายอยู่ข้างเคียง

ลาวิตรี พังงา (2545 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลปราโมชพัฒนา เขตลาดพร้าว ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนดังนี้

1.คุณลักษณะบทบาทและหน้าที่ของครู คาดหวังให้เอาใจใส่เด็ก เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของเด็ก

2.คาดหวังให้เน้นการจัดประสบการณ์ที่มุ่งพัฒนาเด็กให้มีความเจริญเติบโต ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

3.คาดหวังให้จัดกิจกรรมส่งเสริมการกล้าแสดงออกของเด็ก

4.คาดหวังให้จัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ

5.คาดหวังให้จัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านคอมพิวเตอร์และการวาดภาพระบายสี

6.คาดหวังให้จัดสื่อการเรียนการสอน ที่มีการพัฒนาการกับเด็กอย่างเต็มที่

7.คาดหวังให้มีสื่อที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองและใช้ร่วมกับผู้อื่นได้ เกมฝึกสมอง หนังสือนิทาน อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ได้ง่าย

8.คาดหวังให้มีการประเมินผลการเรียนเดือนละ 1 ครั้ง โดยการสังเกต การตรวจผลงาน

9.คาดหวังให้จัดครูพี่เลี้ยงคอยดูแลเด็กเรื่องการรับ – ส่งนักเรียนจากผู้ปกครองและการรับส่ง - ส่งขึ้นรถโรงเรียน

10.คาดหวังให้โรงเรียนมีการแจ้งข่าวสารให้ทราบอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดผลงานนักเรียนให้ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง

งานวิจัยต่างประเทศ

ลอว์เรนซ์ (Lawrence K. Frank 1968 : 436) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเจริญงอกงามและการพัฒนามนุษย์ พบว่า การเล่นและการเรียนรู้ของเด็กนั้นมีสมรรถภาพในการใช้ประสาทสัมผัสอย่างมาก เขาจะเรียนรู้ได้มิใช่แค่การมอง แต่ได้จากการเห็น มิใช่แค่การได้ยิน แต่ได้จากการฟัง มิใช่แค่การสัมผัส แต่ได้จากการได้รู้สึก และมีขีดจำกัดจากการได้ถือ เด็กจะรู้สึกของสิ่งของที่เข้าปากของเขา รู้กลิ่น ถ้าได้เข้าไปอยู่ด้วย เด็กๆ สามารถทำได้ ถ้าไม่พิกลพิการ บาดเจ็บหรือถูกสกัดกั้น เด็กจะได้รับประสบการณ์หลากหลาย อย่างจากการได้เล่นอย่างสม่ำเสมอ เพราะการเล่นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้คุณประโยชน์อย่างมหาศาล และอย่างมั่นคงถาวรตลอดวงจรชีวิตของมนุษย์

เฟลด์แมน (Feldman : 1971) ได้ทำการสำรวจหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลในซานดิเอโก แคลิฟอร์เนีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนอนุบาล เขตซาน ดิเอโก รัฐแคลิฟอร์เนีย เพื่อศึกษาด้านกิจกรรมที่สอน และที่ควรนำมาใช้ในโรงเรียน และโรงเรียนควรจะมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง ทฤษฎีที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนต่อระดับอนุบาล คือ ทฤษฎีของ ฟร็อบเอล (Froebel) แมคมิลแลน (Mcmillan) และ เปียร์เจต์ (Piaget) โดยมีเป้าหมายในการจัด คือ ต้องการให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาและให้ข้อเสนอแนะว่าการใช้หลักสูตรโรงเรียนควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กในยุคปัจจุบัน

ปีเตอร์ (Peter : 1978) ได้ศึกษาวิจัยถึงพัฒนาการเด็กแรกเริ่มในประเทศเปรู ผลการวิจัยพบว่า การให้การศึกษาแก่เด็กเล็กไม่ค่อยได้ผลเต็มที่นัก เนื่องจากหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลไว้ด้วย กลยุทธ์ที่ใช้สอนเด็กก็คือ ต้องรู้ว่าเด็กในวัยนี้ต้องการอะไร ประสบการณ์ที่ได้มาจากบ้านของแต่ละคน มีอะไรบ้าง การให้การศึกษาเด็กจึงจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การ์เซีย (Garcia : 1986) ได้ศึกษาเพื่อเสนอความคิดเห็นในการวางแผนการจัดการหลักสูตรสำหรับเด็กอนุบาลเปรูไตรกัน ผลของการวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ คือ

1. ด้านหลักสูตร ควรสอนเด็กให้ทราบถึงวัฒนธรรม และภูมิใจในการเป็นพลเมืองของประเทศตนเอง และควรจัดให้เด็กมีกิจกรรมและประสบการณ์
2. ด้านการเรียนการสอน ครูควรเป็นผู้แนะนำปฏิบัติในการเรียนและมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความเข้าใจของเด็ก ครูควรมีวุฒิทางการศึกษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยเฉพาะ
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ควรมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

เฮนเดอร์สันและเบอร์ลา (Henderson & Berta อ้างถึงใน อภิญา เวชชัย 2544 :10) ที่ศึกษากลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียน จำนวน 66 คน พบว่า การที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาของลูกที่โรงเรียน ได้ก่อให้เกิดผลดีต่อการศึกษาของเด็กหลายประการ คือ

1. คะแนนของเด็กอยู่ในระดับสูง
2. เด็กสามารถทำการบ้านได้สำเร็จ และทำได้ด้วยตนเองดีขึ้น
3. เด็กไม่ประสบปัญหาในการลดชั้น หรือลดระดับการศึกษา
4. เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน และมีพฤติกรรมเชิงบวกทั้งในกลุ่มเพื่อนฝูง และในกลุ่มครูของโรงเรียน

5. อัตราการเรียนจบสูง ไม่มีการสอบตกซ้ำชั้น

6. เด็กประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับสูง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและในต่างประเทศจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียน ส่วนใหญ่ต้องการให้มีการเรียนการสอนแบบเตรียมความพร้อมในทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา และให้ข้อเสนอแนะว่าการใช้หลักสูตรควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กในยุคปัจจุบัน และโรงเรียนควรเน้นความสัมพันธ์ระหว่างครูกับโรงเรียน และให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการเด็กให้เจริญเติบโตได้เหมาะสมตามวัย โดยจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้ปกครอง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพรวินทยา ในการพัฒนาเด็ก ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้ปกครองในพัฒนาการเด็กที่ต้องการให้โรงเรียนจัดให้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนจรรยาพรวินทยา ระดับอนุบาล 1 - อนุบาล 3 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวนรวมทั้งสิ้น 257 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความต้องการและความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนจรรยาพรวินทยาในการพัฒนาเด็กทั้ง 4 ด้าน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง นักเรียนในโรงเรียนจรรยาพรวินทยา จำนวน 5 รายการ คือ ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน อายุ วุฒิทางการศึกษา อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาเด็กทั้ง 4 ด้าน ด้านละ 10 ข้อ รวมเป็น 40 ข้อแบ่งออกเป็นด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยใช้คะแนนแบ่งระดับความต้องการเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคาดหวังมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคาดหวังมาก
3	หมายถึง	มีความคาดหวังปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคาดหวังน้อย
1	หมายถึง	มีความคาดหวังน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้โรงเรียนพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนแบบสอบถามตอนนี้เป็นลักษณะปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบโครงสร้างของแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิดเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครอง ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริตวิทยา

3. สร้างแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามของ ชลิตา แสงโสจรสุข (2547) และ สาวิตรี พังงา (2545) มาสังเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการ แล้วนำฉบับร่างเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (ภาคผนวก) ตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์ (face validity)

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนปิ่นวัฒนา จำนวน 5 คน หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาวิธีหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.99

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่นไปใช้กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนจรรยาพริตวิทยา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนจรรวยพรวิทยา เพื่อแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนจรรวยพรวิทยา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและความคาดหวังของผู้ปกครองโรงเรียนจรรวยพรวิทยา

2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามจำนวน 257 ฉบับด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 257 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้รับจากตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง โรงเรียนจรรวยพรวิทยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอเป็นตารางประกอบบรรยาย

2. ข้อมูลที่ได้รับจากตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคาดหวังและความต้องการของผู้ปกครองตามผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS / PC) เพื่อจัดอันดับในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้การแปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยถือเกณฑ์ในการตัดสินเกี่ยวกับสภาพความคาดหวัง จาก (ประคอง กรวรรณสูตร 2542 : 204)

คะแนนเฉลี่ย

1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความคาดหวังน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคาดหวังน้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคาดหวังปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคาดหวังมาก
4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังมากที่สุด

การให้คะแนนและการแปลความหมายคะแนน กำหนดเกณฑ์ระดับความคาดหวังไว้
 5 ระดับ โดยกำหนดคะแนนแต่ละระดับไว้ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	คาดหวังมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	คาดหวังมาก
คะแนน	3	หมายถึง	คาดหวังปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	คาดหวังน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	คาดหวังน้อยที่สุด

3. ข้อมูลที่ได้รับจากตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความต้องการของผู้ปกครองที่ต่อการ
 พัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิตยา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสถณันมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครอง ที่มีการพัฒนาเด็กปฐมวัย และเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรวยพรวิทยา เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานดังกล่าวให้เกิดผลดี ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีทั้งหมด 257 ฉบับ และได้จัดส่งให้แก่ผู้ปกครองโรงเรียนจรรวยพรวิทยาด้วยตนเองพร้อมทั้งขอรับคืนได้ครบถ้วนทั้ง 257 ฉบับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามจะได้นำเสนอเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนจรรวยพรวิทยาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด รายได้และอาชีพของผู้ปกครอง

ตารางที่ 4 แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. บิดา	68	26.46
2. มารดา	140	54.48
3. พี่สาว พี่ชาย	10	3.89
4. ลุง ป้า น้า อา	19	7.39
5. ปู่ ย่า ตา ยาย	20	7.78
รวม	257	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นมารดาจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 54.48 รองลงมาเป็นบิดาจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 26.46 น้อยที่สุดคือ เป็นพี่สาว พี่ชายจำนวน10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89

ตารางที่ 5 แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 26 ปี	34	13.23
2. 26 – 30 ปี	42	16.34
3. 31 - 40 ปี	122	47.47
4. 41 ปีขึ้นไป	59	22.96
รวม	257	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 47.47 รองลงมาอายุ 41ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 22.96 อายุ น้อยที่สุดคือต่ำกว่า 26 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.23

ตารางที่ 6 แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	170	66.15
2. ปริญญาตรี	77	29.96
3. สูงกว่าปริญญาตรี	10	3.89
รวม	257	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 66.15 รองลงมาจบระดับปริญญาตรี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 29.96 และมีผู้ปกครองจบการศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.89

ตารางที่ 7 แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. รับราชการ	16	6.23
2. รับจ้าง	39	15.17
3. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	115	44.74
4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	5.45
5. พนักงานบริษัท / ภาคธุรกิจเอกชน	44	17.13
6. ครู	12	4.67
7. แม่บ้าน	17	6.61
รวม	257	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัท / ภาคธุรกิจเอกชนจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.13 น้อยที่สุดคือ ครู จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67

ตารางที่ 8 แสดงค่าจำนวน ร้อยละ ด้านรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
1. น้อยกว่าหรือเทียบเท่า 10,000 บาท	59	22.96
2. 10,001 - 20,000 บาท	89	34.63
3. 20,001 - 30,000 บาท	69	26.85
4. มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป	40	15.56
รวม	257	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน มากที่สุดคือ 10,001-20,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 34.63 รองลงมา มีรายได้ 20,001-30,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 26.85 น้อยที่สุดคือ มีรายได้มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา

ผลการวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครอง ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

การพัฒนาการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. ด้านร่างกาย	4.09	.55	มาก
2. ด้านอารมณ์ จิตใจ	4.05	.53	มาก
3. ด้านสังคม	3.99	.52	มาก
4. ด้านสติปัญญา	4.20	.60	มาก
รวม	4.08	.49	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา โดยภาพรวมในการพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.08 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาด้านสติปัญญา สูงสุดกว่าทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก รองลงมามีความคาดหวังในการพัฒนาด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก และมีความคาดหวังในการพัฒนาการด้านสังคม น้อยที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ด้านร่างกาย			
1.เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมือ ประสานสัมพันธ์กันได้อย่างดี	3.96	.74	มาก
2.เด็กสามารถช่วยตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัย	4.11	.79	มาก
3.เด็กสามารถเล่นกีฬาและประกอบกิจกรรมตามตาราง ประจำวันต่างๆได้	3.99	.83	มาก
4.เด็กรู้จักระมัดระวังเรื่องความปลอดภัยของร่างกายตนเอง ไม่ให้ได้รับอุบัติเหตุ เช่นผลัดตกหกล้ม	4.34	.82	มาก
5.เด็กได้รับการปลูกฝังสุขนิสัยที่ดีในการรักษาสุขภาพอนามัย ของตนเอง เช่นการแปรงฟัน การใช้ห้องน้ำ การล้างมือ	4.44	.77	มาก
6.เด็กสามารถควบคุมการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อส่วนต่างๆของ ร่างกายได้อย่างดี	3.95	.77	มาก
7.เด็กควรได้รับการปลูกฝังเรื่องการรับประทานอาหารที่ดีมี ประโยชน์	4.10	.75	มาก
8.เด็กได้รับประทานอาหารกลางวัน อาหารว่าง อาหารเสริม (นม) ได้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ	4.03	.86	มาก
9.เด็กได้รับการบริการตรวจสุขภาพ / ให้ภูมิคุ้มกันโรค มีน้ำหนัก และส่วนสูงตามเกณฑ์ ของกรมอนามัย	4.12	.79	มาก
10.เด็กปฏิบัติกิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมกลางแจ้งและเต้น ประกอบท่าทางตามเพลงได้	3.92	.79	มาก
รวม	4.09	.53	มาก

จากตารางที่10 พบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการปลูกฝังสุขนิสัยที่ดีในการรักษาสุขภาพอนามัย ของตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.44 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือรู้จักระมัดระวังเรื่องความปลอดภัยของร่างกายตนเอง ไม่ให้ได้รับอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับมาก และปฏิบัติกิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมกลางแจ้งและเต้น ประกอบท่าทางตามเพลงได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่เท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ด้านอารมณ์ จิตใจ			
1. เด็กมีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ ร่าเริง แจ่มใส	4.34	.74	มาก
2. เด็กสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ให้แสดงพฤติกรรม ก้าวร้าวได้ เช่นส่งเสียงร้อง โดยไม่รู้สาเหตุ และไม่มีเหตุผล	4.21	.89	มาก
3. เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจและแก้ไข ปัญหาเล็กๆน้อยๆได้ เหมาะสมตามวัย	4.15	.86	มาก
4. เด็กมีความสามารถ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามวัย	4.08	.82	มาก
5. เด็กสามารถใช้คำพูด ได้ไพเราะตามมารยาทและเหมาะสม ตามวัย	4.51	.69	มากที่สุด
6. เด็กสามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้	3.64	.85	มาก
7. เด็กสามารถเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและรู้จักการ ปฏิบัติตามกฎ กติกาที่กำหนดได้	3.86	.79	มาก
8. เด็กมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยทำงานที่ได้รับ มอบหมายได้ด้วยตนเอง เช่นการทำการบ้าน การทำงานที่ ครู หรือผู้ใหญ่มอบหมายให้ทำ	4.24	.92	มาก
9. เด็กมีความสามารถเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลอื่นๆที่ ชื่นชอบได้ เช่นพ่อหรือแม่ พี่น้องที่อยู่ใกล้ตัว	3.32	.96	ปานกลาง
10. เด็กมีความสนใจต่อการเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว	4.05	.55	มาก
รวม	4.05	.53	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็ก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้เด็กสามารถใช้คำพูด ได้ไพเราะตามมารยาทและเหมาะสมตามวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือเด็กมีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ ร่าเริง แจ่มใส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับมาก และเด็กมีความสามารถเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลอื่นๆที่ชื่นชอบได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่เท่ากับ 3.32 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ด้านสังคม			
1. เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เช่น ความ มีน้ำใจ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น การประหยัด	4.45	.67	มาก
2.เด็กมีทักษะในการแสดงมีความเคารพต่อผู้ใหญ่ เช่นรู้จักไหว้ ผู้อื่นได้ โดยที่ไม่ต้องบอก หรือบังคับ	4.24	.69	มาก
3.เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้	3.53	.88	มาก
4.เด็กรู้จักขอบคุณเมื่อรับสิ่งของจากผู้ใหญ่ หรือกล่าวคำ ขอโทษเมื่อทำผิด	4.24	.69	มาก
5.เด็กสามารถร่วมทำกิจกรรมและเล่นกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	3.86	.82	มาก
6.เด็กสามารถเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนได้ทุกประเภทและไม่เล่น รุนแรง จนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	3.45	.87	ปานกลาง
7.เด็กรู้จักเอาใจใส่เพื่อนๆ และ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิด	4.12	.70	มาก
8.เด็กรู้จักเลือกดู ภาพยนตร์และละครที่เป็น ประโยชน์ และสร้างสรรค์	3.69	.88	มาก
9.เด็กมีความสนใจ ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางสื่อที่ เป็น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ	4.24	.75	มาก
10.เด็กมีความสนใจ รู้จักและจดจำชื่อ สถานที่ ตำแหน่ง และที่ตั้งของสถานที่สำคัญๆได้	4.09	.79	มาก
รวม	3.99	.52	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็ก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความ มีน้ำใจ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น การประหยัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.45 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเด็กมีความสนใจ ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางสื่อที่เป็น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อยู่ในระดับมาก และเด็กสามารถเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนได้ทุกประเภท และไม่เล่น รุนแรง จนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ด้านสติปัญญา			
1. เด็กสามารถจำแนกและจัดหมวดหมู่สิ่งของต่างๆตาม ลักษณะความเหมือน หรือความแตกต่างได้	4.29	.78	มาก
2. เด็กสามารถนับเลข เรียงลำดับตัวเลข และรู้ค่าจำนวน ตัวเลข ได้เหมาะสมตามวัย	4.20	.75	มาก
3. เด็กสามารถอ่านออกเสียงและเรียงลำดับตัวพยัญชนะ ภาษาไทยและตัวอักษรภาษาอังกฤษได้	4.43	.70	มาก
4. เด็กสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ตามหลักภาษาไทย ตัว ร , ล , คำควบกล้ำ	4.31	.78	มาก
5. เด็กสามารถใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 บอกความแตกต่าง ของกลิ่น สี รส รูปร่าง และลักษณะได้เหมาะสมตามวัย	4.13	.81	มาก
6. เด็กบอกชื่อ นามสกุล อายุและสิ่งที่อยู่รอบๆตนเองได้	4.04	.85	มาก
7. เด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามความคิด และจินตนาการของตนเองได้ตามวัย	4.47	.73	มาก
8. เด็กสามารถสนทนาได้ตอบ และสามารถเล่าเรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ต่างๆได้ตามวัย	4.16	.82	มาก
9. เด็กรู้จักซักถามในสิ่งที่สนใจ หรืออยากรู้อะไรตัว	4.07	.93	มาก
10. เด็กสามารถเปิด - ปิด เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่เป็นอันตราย ในบ้านได้ เช่น พัดลม โทรทัศน์	3.99	.86	มาก
รวม	4.20	.60	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็ก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามความคิดและจินตนาการของตนเองได้ตามวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก รองลงมา เด็กสามารถอ่านออกเสียงและเรียงลำดับตัวพยัญชนะภาษาไทย และตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมาก เด็กสามารถเปิด - ปิด เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่เป็นอันตราย ในบ้านได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่เท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้โรงเรียนพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดเพิ่มในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาของโรงเรียนจรัญพรวิทยา

ตารางที่ 14 ความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้ทางโรงเรียนเน้นการพัฒนาเด็ก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง	จำนวน	ลำดับที่
1. การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	102	1
2. การเตรียมความพร้อม ควบคู่กับวิชาการ	80	2
3. วิชาการเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออก เขียนได้ และการคิดคำนวณได้คล่อง	75	3

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการให้โรงเรียนเน้นการพัฒนาการเด็กสูงสุดในเรื่องการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จำนวน 102 คน เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือต้องการให้เน้นการเตรียมความพร้อม ควบคู่ไปกับวิชาการ จำนวน 80 คน เป็นลำดับที่ 2 และน้อยที่สุดคือต้องการให้เน้นวิชาการเพื่อให้นักเรียน สามารถอ่านออก เขียนได้และการคิดคำนวณได้คล่อง จำนวน 75 คน เป็นลำดับที่ 3

ตารางที่ 15 ความต้องการของผู้ปกครอง ที่ต้องการให้ทางโรงเรียนเน้นการพัฒนาทักษะเด็ก
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเนอแนะของผู้ปกครอง	จำนวน	ลำดับที่
1. ทักษะการอ่านออก - เขียนได้	144	1
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	142	2
3. ทักษะการใช้เหตุผล	140	3
4. ทักษะการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ วิจัยรณญาณ	138	4
5. ทักษะการคิดคำนวณ	120	5
6. ทักษะในการช่วยเหลือตนเอง	110	6
7. ทักษะการพูดติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น	94	7
8. ทักษะเพื่อกำหนดพัฒนากล้ามเนื้อมือและสมรรถภาพของร่างกาย	54	8

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการให้โรงเรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ สูงสุดจำนวน 144 คน เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาต้องการให้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 142 คน เป็นลำดับที่ 2 และน้อยที่สุดคือต้องการให้พัฒนา ทักษะเพื่อกำหนดพัฒนากล้ามเนื้อมือและสมรรถภาพของร่างกาย จำนวน 54 คน เป็นลำดับที่ 8

ตารางที่ 16 ความต้องการของผู้ปกครอง ที่มีต่อการประเมินพัฒนา การเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

ข้อเนอแนะของผู้ปกครอง	จำนวน	ลำดับที่
1. เดือนละ 1 ครั้ง	98	1
2. สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	63	2
3. ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	57	3
4. ภาคเรียนละ 2 ครั้ง	39	4

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการให้ประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย และเด็กประถมศึกษา สูงสุดคือเดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 98 คน เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือมีความต้องการให้ประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 63 คนเป็นลำดับที่ 2 น้อยที่สุดคือมีความต้องการให้ประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา ภาคเรียนละ 2 ครั้ง จำนวน 39 คน เป็นลำดับที่ 3

ตารางที่ 17 กิจกรรมที่ ผู้ปกครองต้องการเข้ามามีส่วนร่วม กับโรงเรียน ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรยาพริตวิทยา

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง	จำนวน	ลำดับที่
1. ร่วมในการดูแลเด็ก ในการไปทัศนศึกษา	101	1
2. เป็นวิทยากรในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การสอนทำอาหาร สอนดนตรี สอนศิลปะ หรือการประดิษฐ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น	88	2
3. ร่วมสอนการออกกำลังกาย	68	3

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการมีส่วนร่วม กับกิจกรรมของโรงเรียนในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา สูงสุดคือ ต้องการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กในการไปทัศนศึกษา จำนวน 101 คน เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ต้องการเป็นวิทยากรในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การสอนทำอาหาร สอนดนตรี สอนศิลปะ หรือการประดิษฐ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 88 คน เป็นลำดับที่ 2 และน้อยที่สุด คือต้องการมีส่วนร่วมสอนการออกกำลังกาย จำนวน 68 คน เป็นลำดับที่ 3

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของผู้ปกครองโรงเรียนจรรยาพริตวิทยา ที่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา

1. ผู้ปกครองได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา ว่าการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสมบูรณ์ดีแล้ว และมีความยินดีร่วมมือ ในกิจกรรมของทางโรงเรียนทุกอย่าง

2. ต้องการให้ทางโรงเรียน เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับชั้นอนุบาล ไปจนถึงระดับชั้นประถมศึกษา กวดขันเรื่องการท่องคำศัพท์ และการอ่านหนังสือ

3. ต้องการให้ทางโรงเรียนกวดขันเรื่องมารยาทในการพูด อบรมให้เด็กรู้จักการใช้เหตุผล รู้จักการช่วยเหลือตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน

4. ต้องการให้ทางโรงเรียนส่งเสริม เด็กในด้านการกีฬาให้มากขึ้น

5. ต้องการให้ทางโรงเรียนเน้นพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ให้มากขึ้น รวมทั้งจัด กิจกรรมให้เด็ก ได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่

6. ต้องการให้ทางโรงเรียนส่งเสริมเด็ก ในด้านวิชาการ เช่น ทางโรงเรียน มีการส่งเด็กไป แข่งขัน ทางด้านวิชาการ กีฬา ฯลฯ กับโรงเรียนอื่นๆ เพื่อวัดคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายผล พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยาในด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนจรรยาพริวิทยา ทั้งในระดับอนุบาล 1 - อนุบาล 2 และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 257 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาในโรงเรียนจรรยาพริวิทยาส่วนมาก คือ มารดา คิดเป็นจำนวนร้อยละ 54.48 มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.47 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.15 อาชีพของผู้ปกครองส่วนมาก ประกอบธุรกิจส่วนตัวและค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 44.74 และมีรายได้โดยรวมของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.63 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา โดยใช้ทฤษฎีของ (Vroom) โดยภาพรวมในการศึกษาพัฒนาการแยกเป็น 4 ด้าน มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความต้องการพัฒนาด้านสติปัญญา สูงสุดกว่าทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก รองลงมามีความต้องการพัฒนาด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือพัฒนาด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน ตามลำดับ พบว่าพัฒนาการด้านร่างกาย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังในเรื่องการปลูกฝังการปลูกฝังคุณนิสัยที่ดีในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง เช่นการแปรงฟัน การใช้ห้องน้ำ การล้างมือ สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อยู่ในระดับมาก

รองลงมา รู้จักระมัดระวังเรื่องความปลอดภัยของร่างกายตนเอง ไม่ให้ได้รับอุบัติเหตุ เช่น ผลัดตกหกล้ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือคาดหวังให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมกลางแจ้งและเดินประกอบท่าทางตามเพลงได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมาก พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้เด็กสามารถใช้คำพูด ได้ไพเราะตามมารยาท และเหมาะสมตามวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา มีความคาดหวังให้เด็กมีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ ร่าเริง แจ่มใส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือคาดหวังให้เด็กมีความสามารถเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลอื่นๆ ที่ชื่นชอบได้ เช่น พ่อหรือแม่ พี่น้องที่ใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 อยู่ในระดับปานกลาง พัฒนาการด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เช่น ความ มีน้ำใจ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น การประหยัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.45 อยู่ในระดับมาก รองลงมา มีความคาดหวังเด็กมีความสนใจต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางสื่อที่เป็น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือผู้ปกครองมีความคาดหวังให้เด็กสามารถเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนได้ทุกประเภทและไม่เล่นรุนแรง จนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง พัฒนาการด้านสติปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังเด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามความคิดและจินตนาการของตนเองได้ตามวัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก รองลงมา เด็กสามารถอ่านออกเสียงและเรียงลำดับตัวพยัญชนะภาษาไทย และตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือเด็กสามารถเปิด – ปิด เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่เป็นอันตรายในบ้านได้ เช่น พัดลม โทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้โรงเรียนพัฒนาเด็ก โดยเน้นพัฒนาเด็กในการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา เน้นการเตรียมความพร้อมควบคู่ไปกับวิชาการ ผู้ปกครองมีความต้องการให้ทางโรงเรียนพัฒนาเด็ก ให้มีทักษะการอ่าน ออกเขียนได้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาผู้ปกครอง ต้องการให้มีการประเมินเดือนละ 1 ครั้ง กิจกรรมที่ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมกับการโรงเรียนในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา คือ ต้องการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็ก ในการไปทัศนศึกษา ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ ผู้ปกครองมีข้อเสนอแนะว่าการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสมบูรณ์ดีแล้ว และมีความยินดีร่วมมือในการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียนทุกอย่าง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา ในโรงเรียนจรรยพรวิทยา ทั้ง 4 ด้าน พบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านสติปัญญาสูงกว่าทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงอภิปรายผลแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านร่างกาย จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้ทางโรงเรียน พัฒนาเด็กให้มี พัฒนาการเรื่องการปลูกฝังสุขนิสัยที่ดีในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง เช่นการแปรงฟัน การใช้ห้องน้ำ การล้างมือ สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความต้องการให้เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองในการรักษาสุขภาพอนามัย สอดคล้องกับ ทิศนา แวมมณี และคณะ (2536 : 247) ได้กล่าวถึง หลักการในการพัฒนาเด็กตามวิถีชีวิตไทย การรับประทานอาหารกลางวันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กไปพร้อมๆ กับการฝึกให้เด็กรู้จักการล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร การแปรงฟันหลังรับประทานอาหารและการเก็บทำความสะอาดไปพร้อมๆ กับการให้ความรู้

ด้านอารมณ์ จิตใจ จากผลการวิจัย พบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังให้ทางโรงเรียน พัฒนาเด็กให้สามารถใช้คำพูด ได้ไพเราะตามมารยาทและเหมาะสมตามวัย สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้ปกครองซึ่งอาจหมายถึง พ่อ แม่หรือบุคคลที่เลี้ยงดูเด็ก อันเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ จิตใจของเด็กว่ามีผลกระทบอย่างต่อเนื่องกับเด็กเมื่อเติบโตขึ้น หากเด็กในวัยนี้ได้รับการอบรม ฝึกฝน และมีคนเอาใจใส่กล่อมเกลาร่างกาย และจิตใจให้แจ่มใส ร่าเริงรู้จักใช้เหตุผล รู้จักควบคุมตนเอง สอดคล้องกับ สุรางค์ โค้วตระกูล (2533 :57- 60) ได้กล่าวถึงพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กมักเป็นไปอย่างเปิดเผย การแสดงอารมณ์ของเด็กมักจะเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน มักจะเปลี่ยนได้ง่าย อารมณ์ของเด็กโดยทั่วไป คือ ความกลัว ความวิตกกังวล ความโกรธ ความอิจฉาริษยา

ด้านสังคม จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้ทางโรงเรียนพัฒนาเด็ก ให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เช่น ความ มีน้ำใจ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น การประหยัด สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้ปกครองได้มองเห็นการณ์ไกลถึงอนาคตของลูกว่า เมื่อเติบโตขึ้นจะต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข พัฒนาการด้านสังคมนี้ จะทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ความอึดอัด คับข้องใจระหว่างตนเองกับพี่น้อง กับเพื่อนๆ สอดคล้องกับสำนักงานการศึกษาแห่ง (2535 : 11) ได้กล่าวว่า บุคคลจะต้องเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และในการส่งเสริมพัฒนาการสังคมในเด็กนั้นสามารถส่งเสริม โดยผ่านการเล่น เพราะเป็นวิธีที่เด็กจะปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้และสามารถเรียนรู้

สิ่งต่างๆ เด็กเริ่มเรียนรู้กับผู้อื่นมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและเด็กจะพยายามทำตนเองให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้เมื่ออายุประมาณ 4 ขวบ ในประเด็นนี้เป็นสิ่งที่โรงเรียนจะต้องเร่งดำเนินการ ให้เกิดความเข้าใจในกลุ่มผู้ปกครอง ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านสังคม โดยการเล่นกับเพื่อนๆ การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ว่ามีความสำคัญมาก เพราะเด็กกำลังอยู่ในวัยที่มีพัฒนาการเร็วมาก เป็นสิ่งที่พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียนจะต้องให้ความสำคัญด้วย

ด้านสติปัญญา จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้ทางโรงเรียนพัฒนาเด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามความคิด และจินตนาการของตนเองได้ตามวัย สูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายความว่าผู้ปกครองต้องการให้เด็กได้ใช้ความสามารถของตนเองให้มากที่สุด เด็กสามารถสร้างจินตนาการในสมองซึ่งจะก่อให้เกิดการทดลอง ความคิดนอกกรอบ เด็กจะสามารถจินตนาการถึงวัตถุ แม้ว่าวัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตาหรืออยู่ในอดีต เด็กสามารถทำการทดลองได้ในสมองและสามารถทำได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุจริงๆ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 16-17) ได้กล่าวว่าการฝึกให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสได้ใช้ความคิด จินตนาการและส่งเสริมให้เด็กมีอิสระทางความคิดจะสามารถทำให้เด็กมีความเข้าใจ ตลอดจนความกล้าและความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนพัฒนาเด็ก จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดการเรียนการสอนแบบเตรียมความพร้อมควบคู่ไปกับการวิชาการ ส่งเสริมทักษะการอ่านออก เขียนได้ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และให้มีการประเมินพัฒนาการเด็กเดือนละ 1 ครั้ง กิจกรรมที่ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน คือ การดูแลเด็ก ในการไปทัศนศึกษา ข้อเสนออื่นๆ ของผู้ปกครอง คือ การจัดการเรียนการสอนตามแบบที่เป็นอยู่ของทางโรงเรียนดีแล้ว โดยผู้ปกครองมีความยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนทุกอย่าง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

1. พัฒนาการด้านร่างกาย โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและปลูกฝังสุขนิสัยในการรักษาสุขภาพ อนามัยของตนเอง เช่น ฝึกให้เด็กแปรงฟันในเวลากลางวันหลังรับประทานอาหาร และล้างมือก่อนการรับประทานอาหาร หรือหลังการใช้ห้องน้ำ โดยทางโรงเรียนควรฝึกให้เด็กปฏิบัติ

จนเป็นนิสัย จัดให้เด็กได้เล่นออกกำลังกายกลางแจ้ง หรือออกกำลังกายตามจังหวะเพลง โดยพร้อมเพรียงกันเพื่อให้เด็กเกิดความสนุกสนานและการทำงานร่วมกันได้ ด้านโภชนาการทางโรงเรียนควรส่งเสริมให้เด็กได้รับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะและครบทั้ง 5 หมู่ เพื่อให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ โรงเรียนควรจัดให้มีโครงการกิจกรรมเกี่ยวกับมารยาท และวินัยในโรงเรียนเพื่อฝึกให้เด็กได้รู้จักใช้คำพูดที่เหมาะสมกับผู้อื่น ในโครงการควรสอดแทรกกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้ทำงานร่วมกัน เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และรู้จักอดทนในการรอคอยในการทำกิจกรรมร่วมกัน ครูควรจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มใหญ่คอยกระตุ้นการเรียนรู้และเสริมแรงโดยการให้กำลังใจ ให้คำชมเชย คอยสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการทำงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ คุณธรรม และจริยธรรมของเด็ก

3. พัฒนาการด้านสังคม โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยฝึกให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกอย่างเสรี แต่อยู่ในขอบเขตโดยมุ่งวินัยในตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กได้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อการประพฤติปฏิบัติของตน และการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี ให้เด็กได้สร้างกติกากลุ่มของตนเอง เช่น การเล่นเกมเล่นร่วมกับผู้อื่น เมื่อเล่นเสร็จแล้วควรช่วยกันเก็บของเล่นเข้าที่ รวมทั้งครูควรมีหน้าที่ส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กได้สามารถเล่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักบุคคลและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว ทำงานหรือเล่นกับผู้อื่นได้ตามระดับขั้นของพัฒนาการ เข้าใจผู้อื่น ยอมรับความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น ให้ความร่วมมือ ยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมใกล้ตัว

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา โรงเรียนควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาทางภาษา เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ และใช้ภาษาเพื่อการแสวงหาความรู้ ในการจัดกิจกรรมพัฒนาทางภาษา ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ทักษะทางภาษา ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียนไปพร้อมกัน โดยไม่แยกฝึกหรือสอนที่ละทักษะ ให้เด็กได้มีโอกาส พูดแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึก เช่น การเล่า การบอก การอธิบาย สนทนา โดยโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้สำรวจ พูดคุย อภิปราย วาดภาพเล่าเรื่องที่ตนสนใจและมีความหมายต่อตัวเด็ก เล่าข่าว หรือเล่าเรื่องจากภาพ ครูควรสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของเด็ก เพื่อประเมินพัฒนาการทางสติปัญญา

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย ผู้ปกครองควรจัดให้เด็กมีโอกาสช่วยเหลือ ทำงานบ้าน ทั่วๆไป และชักชวนบุตรหลานไปเล่นกีฬา จะช่วยทำให้เด็กได้ออกกำลังกาย และได้รับความอบอุ่น จากครอบครัว
2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ จิตใจ ผู้ปกครองควรทำตนเองให้เป็นเพื่อนสนิทกับลูก มากกว่าเป็นนาย ที่จะคอยควบคุมและสั่งการให้ทำโน่นทำนี่ พูดคุยกับลูกอย่างสนิทสนมเป็นกันเอง ด้วยความเอ็นดู
3. พัฒนาการทางด้านสังคม ผู้ปกครองควรพูดคุยกับลูกเป็นประจำ สนทนาซักถามถึงสิ่ง ต่างๆที่ลูกสนใจ พูดคุยกับลูกถึงปัญหาต่างๆ ที่ลูกอาจมีที่โรงเรียน คู่วีวีพร้อมกับลูกแล้วอภิปราย เรื่องข่าวสารที่ดูด้วยกัน
4. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือ เครื่องเขียน และอุปกรณ์ ต่างๆ ไว้ให้ลูกได้ฝึกการอ่าน การเขียน และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ พร้อมทั้งคอยอ่านหนังสือ เล่า นิทานให้ลูกฟัง พูดคุยกับลูกและฟังลูกคุยทุกครั้งที่มีโอกาส หรือทุกคืนก่อนเข้านอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามวุฒิ การศึกษา อาชีพและรายได้
2. ครูและผู้ปกครอง บางคนควรทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาการ เรียนการสอน เกี่ยวกับระดับพัฒนาการของเด็กแต่ละด้านว่าเป็นไปตามอายุหรือไม่
3. ควรเปลี่ยนรูปแบบการวิจัย จากแบบสอบถามเป็นแบบสัมภาษณ์ หรือแบบการสังเกต หรือใช้หลายรูปแบบร่วมกัน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างได้ทั่วถึง
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการวิจัยแบบก่อนการวิจัยและแบบหลังการวิจัย เพื่อ สรุปผลหาความแตกต่างของความต้องการต่างกัน ระหว่างก่อนการวิจัยและหลังการวิจัย

บรรณานุกรม

จนเป็นนิสัย จัดให้เด็กได้เล่นออกกำลังกายกลางแจ้ง หรือออกกำลังกายตามจังหวะเพลง โดยพร้อมเพรียงกันเพื่อให้เด็กเกิดความสนุกสนานและการทำงานร่วมกันได้ ด้านโภชนาการทางโรงเรียนควรส่งเสริมให้เด็กได้รับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะและครบทั้ง 5 หมู่ เพื่อให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ โรงเรียนควรจัดให้มีโครงการกิจกรรมเกี่ยวกับมารยาท และวินัยในโรงเรียนเพื่อฝึกให้เด็กได้รู้จักใช้คำพูดที่เหมาะสมกับผู้อื่น ในโครงการควรสอดแทรกกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้ทำงานร่วมกัน เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น และรู้จักอดทนในการรอคอยในการทำกิจกรรมร่วมกัน ครูควรจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มใหญ่คอยกระตุ้นการเรียนรู้และเสริมแรงโดยการให้กำลังใจ ให้คำชมเชย คอยสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการทำงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ คุณธรรม และจริยธรรมของเด็ก

3. พัฒนาการด้านสังคม โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยฝึกให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกอย่างเสรี แต่อยู่ในขอบเขตโดยมุ่งวินัยในตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กได้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อการประพฤติปฏิบัติของตน และการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี ให้เด็กได้สร้างกติกากลุ่มของตนเอง เช่น การเล่นเกมเล่นร่วมกับผู้อื่น เมื่อเล่นเสร็จแล้วควรช่วยกันเก็บของเล่นเข้าที่ รวมทั้งครูควรมีหน้าที่ส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กได้สามารถเล่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักบุคคลและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว ทำงานหรือเล่นกับผู้อื่นได้ตามระดับขั้นของพัฒนาการ เข้าใจผู้อื่น ยอมรับความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น ให้ความร่วมมือ ยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมใกล้ตัว

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา โรงเรียนควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาทางภาษา เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ และใช้ภาษาเพื่อการแสวงหาความรู้ ในการจัดกิจกรรมพัฒนาทางภาษา ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ทักษะทางภาษา ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียนไปพร้อมกัน โดยไม่แยกฝึกหรือสอนที่ละทักษะ ให้เด็กได้มีโอกาส พูดแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึก เช่น การเล่า การบอก การอธิบาย สนทนา โดยโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้สำรวจ พูดคุย อภิปราย วาดภาพเล่าเรื่องที่ตนสนใจและมีความหมายต่อตัวเด็ก เล่าข่าว หรือเล่าเรื่องจากภาพ ครูควรสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของเด็ก เพื่อประเมินพัฒนาการทางสติปัญญา

- พรรณิ ชูชัย เจนจิต. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อัมรินทร์การพิมพ์.
- เยาวพา เดชะคุปต์. 2525. ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนกับชุมชน กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วีรวรรณ ชินนะตระกูล. 2525. วิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาพการพิมพ์
- ราศี ทองสวัสดิ์ 2526 . เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน เล่ม 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล.
- ลัดดา นิละมณี. 2524. คุณลักษณะและพฤติกรรมบุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอน หน่วยที่ 8 นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วนนาท รักสกุลไทย. 2537. การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารสถานศึกษาปฐมวัย หน่วยที่ 13 นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2543. เรียนรู้อย่างมีความสุข : สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : องค์การค้าคุรุสภาสาธิตพร้าว.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2546. โครงการอบรมลูกรัก. กรุงเทพมหานคร.ม.ป.ท.
- ลาวิตรี หังงา. 2545. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลปราโมชพัฒนา เขตลาดพร้าว. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2533. จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรางค์ จันทร์โฮม. 2524. จิตวิทยาสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- กรมวิชาการ. 2534. การวัดและประเมินผลพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : เอรวัฒน์การพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544. แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ.2540 2544. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526. **การจัดการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน**

กรุงเทพมหานคร : เอรวิณการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2536. **เอกสารการจัดการศึกษาระดับก่อนประถม**

ศึกษา กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2539. **เอกสารประกอบการบรรยายหลักสูตร**

ผู้บริหารระดับสูง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

Burner and Jerome, S. 1960. **The Process of Education.** New York : Vintage Books.

Cronbach, Le Joseph. 1971. **Essential of Psychological Testing.** 3rd ed. New York : and Row.

Cronbach, Lee J. 1972. The dependability of behavioral measurements : Theory of generalizability for scores and profiles. New York : Willey.

Feldman, M.P. Psychology in the Industrial Environment. London: Butten Worth and Co., (Publishers) Ltd., 1971.

Frank, Lawrence K., "Play is Valid," **Childhood Education**, 4 (March, 1968):433-440.

Freud, S. 1916. **Three Contributions to the Theory of Sex.** New York : Nerrous and Mental Oisease Publishing Co.

García, C.R. "Theoretical Background to a Curriculum Design for Puerto Rican Kindergarten Students," **"Dissertation Abstracts International."** 49 (June 1985) :3593-A.

Gesell, A. and F.L. Ilg. 1949. **Child Development.** New York : Harper & Brothers Publisher.

Graham Peter J. and Pamelle Nuttall Nason. " Why Make Teacher' Work Visible to Parents?," **Young Children.** (July 1978):85

Henderson, D.B. "A Functional Orquanization of College Student Personnel services," **NASPA JOURNAL.** 8 (1970):35-37.

Hymes, J.L.Jr. 1967. **Early Children Education : An Introduction to the Program.**

Washington D.C. : The National Association for Education of Young Children.

Leeper, S. H., Dakes, R. J. Skipper, D. S. and R. L. Witherspon. 1979. **Good School for Young Children.** New York : Mac Multan.

Piaget, J. 1926. *The Child's Conception of the World*. (J. and A. Tomlinson. Trans.).

Paterson, N.J. : Littlefield, Adams Co.

Piaget, J.1962 *Play Dreams and Imitation in Children*. New York : W.W. North & Company
Inc.

Vroom, V.H. 1964. *Work and Motivation*. New York : John Wiley & Sons, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นายบรรจง	รินทะ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนมหารณพาราม
2. นางฐิติภา	เร่งสำประทวน	ผู้ช่วยครูฝ่ายแนะแนวโรงเรียนมหารณพาราม
3. นางสาวณัฐตะวัน	ลิ้มประสงค์	ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจรรยวิทยา

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๐๖/๒๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองผู้อำนวยการบรจ รินทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพรณิภา พลายนั่น นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ได้เสนอภาคินิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็ก ประถมศึกษา ของโรงเรียนจรรวยพรวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้นักศึกษา ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. พรพิพัฒน์ เพิ่มผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

คณะครุศาสตร์

โทร ๐-๒๔๗๒-๕๗๑๒

โทรสาร ๐-๒๔๗๒-๕๗๑๒

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๐๖/๒๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางจิตติภา เร่งสำประทวน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพรรณิภา พลายจัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
ได้เสนอภาคนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็ก
ประถมศึกษา ของโรงเรียนจรวชพรวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้
มีความรู้ความสามารถ จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่นักศึกษา ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. พรพิพัฒน์ เพิ่มผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

คณะครุศาสตร์

โทร ๐-๒๔๗๒-๕๗๑๒

โทรสาร ๐-๒๔๗๒-๕๗๑๒

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๐๖/๒๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวณัฐตะวัน ลิมประสงค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพรณิศา พลายจัน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
ได้เสนอภาคนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็ก
ประถมศึกษา ของโรงเรียนจรวพรวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้
มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่นักศึกษา ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. พรพิพัฒน์ เทียมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

คณะกรรมการ

โทร ๐-๒๔๖๒-๕๖๑๒

โทรสาร ๐-๒๔๖๒-๕๖๑๒

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา
ของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามการวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครอง
ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริ เพื่อการจัดการศึกษาให้ตรง
ความคาดหวังของผู้ปกครอง ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนให้มีมาตรฐาน

2. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็ก
ปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริวิทยา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้โรงเรียนพัฒนาเด็ก

แบบสอบถาม เรื่อง

การศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษา
ของโรงเรียนจรรยาพรวินทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมคำลงในช่องว่าง โดยตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. ความเกี่ยวข้องกับเด็ก

- () บิดา
- () มารดา
- () ผู้ปกครอง (กรณีเด็กมิได้อยู่กับพ่อแม่) โดยเกี่ยวข้องเป็นของเด็ก
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. อายุ

- () ต่ำกว่า 26 ปี
- () 26 – 30 ปี
- () 31 – 40 ปี
- () 41 ปีขึ้นไป

3. การศึกษาสูงสุด

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
- () ปริญญาตรี
- () สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- () รับราชการ
- () รับจ้าง
- () ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () พนักงานบริษัท / ภาคธุรกิจเอกชน
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

- () น้อยกว่าหรือเทียบเท่า 10,000 บาท
- () 10,001 – 20,000 บาท
- () 20,001 – 30,000 บาท
- () มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็ก
ปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของ โรงเรียนจรรวยพรวิทยา**

คำอธิบาย ข้อความต่อไปนี้ เป็นความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและ
เด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรวยพรวิทยา ใน 4 ด้าน ดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย
2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ
3. พัฒนาการด้านสังคม
4. พัฒนาการด้านสติปัญญา

ขอให้ท่าน แสดงความคิดเห็น ในแต่ละข้ออย่างน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

ช่อง ที่ตรงกับความคาดหวังของท่าน

- 5 หมายถึง มีความคาดหวังมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคาดหวังมาก
- 3 หมายถึง มีความคาดหวังปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคาดหวังน้อย
- 1 หมายถึง มีความคาดหวังน้อยที่สุด

1. พัฒนาการด้านร่างกาย

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยพรวิทยา	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อมือ ประสานสัมพันธ์กันได้อย่างดี					
2	เด็กสามารถช่วยตนเองได้อย่างเหมาะสมตามวัย					
3	เด็กสามารถเล่นกีฬาและประกอบกิจกรรมตามตารางประจำวันต่างๆได้					
4	เด็กรู้จักระมัดระวังเรื่องความปลอดภัยของร่างกายตนเอง ไม่ให้ได้รับอุบัติเหตุ เช่น ผลัดตก หกล้ม					
5	เด็กได้รับการปลูกฝังสุขนิสัยที่ดีในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง เช่น การแปรงฟัน การใช้ห้องน้ำ การล้างมือ					
6	เด็กสามารถควบคุมการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายได้อย่างดี					
7	เด็กควรได้รับการปลูกฝังเรื่องการรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์					
8	เด็กได้รับประทานอาหารกลางวัน อาหารว่าง อาหารเสริม (นม) ได้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ					
9	เด็กได้รับการบริการตรวจสุขภาพ / ให้ภูมิคุ้มกันโรค มีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ ของกรมอนามัย					
10	เด็กปฏิบัติกิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมกลางแจ้ง และเต้นประกอบท่าทางตามเพลงได้					

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยพรวิทยา	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เด็กมีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ ร่าเริง แจ่มใส					
2	เด็กสามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่ให้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวได้ เช่น ส่งเสียงร้อง โดยไม่รู้สาเหตุ และไม่มีเหตุผล					
3	เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเล็กๆน้อยๆได้ เหมาะสมตามวัย					
4	เด็กมีความสามารถ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามวัย					
5	เด็กสามารถใช้คำพูด ได้ไพเราะตามมารยาท และเหมาะสมตามวัย					
6	เด็กสามารถรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้					
7	เด็กสามารถเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และรู้จักการปฏิบัติตนตามกฎหมาย กติกาที่กำหนดได้					
8	เด็กมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย ทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ด้วยตนเอง เช่น การทำการบ้าน การทำงานที่ครู หรือผู้ใหญ่มอบหมายให้ทำ					
9	เด็กมีความสามารถเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลอื่นๆที่ชื่นชอบได้ เช่น พ่อหรือแม่ พี่น้องที่อยู่ใกล้ตัว					
10	เด็กมีความสนใจต่อการเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว					

3. พัฒนาการด้านสังคม

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพรวินวิทยา	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เช่น ความมีน้ำใจ การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น การประหยัด					
2	เด็กมีทักษะในการแสดงมีความเคารพต่อผู้ใหญ่ เช่นรู้จักไหว้ผู้อื่นได้ โดยที่ไม่ต้องบอก หรือบังคับ					
3	เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้					
4	เด็กรู้จักขอบคุณเมื่อรับสิ่งของจากผู้ใหญ่ หรือกล่าวคำขอโทษเมื่อทำผิด					
5	เด็กสามารถร่วมทำกิจกรรมและเล่นกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
6	เด็กสามารถเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนได้ทุกประเภท และไม่เล่นรุนแรง จนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน					
7	เด็กรู้จักเอาใจใส่เพื่อนๆ และ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิด					
8	เด็กรู้จักเลือกดู ภาพยนตร์และละครที่เป็นประโยชน์ และสร้างสรรค์					
9	เด็กมีความสนใจ ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางสื่อที่เป็น วิทย์ ไทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ					
10	เด็กมีความสนใจ รู้จักและจดจำชื่อ สถานที่ ตำแหน่ง และที่ตั้งของสถานที่สำคัญๆได้					

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กประถมศึกษาของโรงเรียนจรรยาพริตทยา	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เด็กสามารถจำแนกและจัดหมวดหมู่สิ่งของต่างๆตามลักษณะความเหมือน หรือความแตกต่างได้					
2	เด็กสามารถนับเลข เรียงลำดับตัวเลข และรู้ค่าจำนวนตัวเลข ได้เหมาะสมตามวัย					
3	เด็กสามารถอ่านออกเสียงและเรียงลำดับตัวพยัญชนะภาษาไทยและตัวอักษรภาษาอังกฤษได้					
4	เด็กสามารถอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ตัว ร , ล , คำควบกล้ำ					
5	เด็กสามารถใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 บอกความแตกต่างของกลิ่น สี รส รูปร่าง และลักษณะได้เหมาะสมตามวัย					
6	เด็กบอกชื่อ นามสกุล อายุและสิ่งที่อยู่รอบๆตนเองได้					
7	เด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามความคิดและจินตนาการของตนเองได้ตามวัย					
8	เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบ และสามารถเล่าเรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ต่างๆได้ตามวัย					
9	เด็กรู้จักซักถามในสิ่งที่สนใจ หรืออยากรู้อะไรตัว					
10	เด็กสามารถเปิด - ปิด เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่เป็นอันตรายในบ้านได้ เช่น พัดลม โทรทัศน์					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ต้องการให้โรงเรียนพัฒนาเด็กปฐมวัย และเด็กประถมศึกษา

1. ท่านต้องการให้โรงเรียนเน้นการพัฒนาเด็กในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () การเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
 - () วิชาการเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออก เขียนได้ และการคิดคำนวณได้คล่อง
 - () การเตรียมความพร้อม ควบคู่กับวิชาการ
 - () อื่นๆ (โปรดระบุ)
2. ท่านต้องการให้โรงเรียนพัฒนาทักษะเด็กในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () ทักษะการอ่านออก – เขียนได้
 - () ทักษะการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ วิจารณ์ญาณ
 - () ทักษะการคิดคำนวณ
 - () ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - () ทักษะการพูดติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น
 - () ทักษะในการใช้เหตุผล
 - () ทักษะในการช่วยเหลือตนเอง
 - () ทักษะเพื่อการพัฒนากล้ามเนื้อและสมรรถภาพของร่างกาย
 - () อื่นๆ (โปรดระบุ)
3. ท่านต้องการให้โรงเรียนรายงานการประเมินพัฒนาการของนักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ต่อผู้ปกครองบ่อยครั้งเพียงใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () สัปดาห์ละ 1 ครั้ง
 - () เดือนละ 1 ครั้ง
 - () ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
 - () ภาคเรียนละ 2 ครั้ง
 - () อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ผู้ปกครองต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กร่วมกับโรงเรียนในด้านใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ร่วมสอนการออกกำลังกาย
- () เป็นวิทยากรในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การสอนทำอาหาร สอนดนตรี ศิลปะ หรือการประดิษฐ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น
- () ร่วมในการดูแลเด็กในการไปทัศนศึกษา
- () อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- 5.1
- 5.2
- 5.3
- 5.4
- 5.5
- 5.6

ภาคผนวก ค
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพรรณนิภา พลายจั่น
วัน เดือน ปีเกิด	วันพฤหัสบดีที่ 26 ตุลาคม 2521
สถานที่เกิด	แขวงทุ่งพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ระดับอนุบาล 1-ประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนวีระสุนทร ต.หนองค้างพลู อ.หนองแรม กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแรม ต.หนองค้างพลู อ. หนองแรม กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาปลาย มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ อ. ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา สถาบันราชภัฏบ้าน สมเด็จพระเจ้าพระยา พ.ศ. 2545 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. 2549
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนจรรยพรวิทยา เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ